

SURA 1
Pristup – Al-Fatiha
Mekka – 7 ajeta
U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog

1. Tebe, Allaha, Gospodara svjetova, hvalimo,
2. Milostivog, Samilosnog,
3. Vladara Dana sudnjeg,
4. Tebi se klanjamo i od Tebe pomoć tražimo!
5. Uputi nas na pravi put,
6. na put onih kojima si milost Svoju darovao,
7. a ne onih koji su protiv sebe srdžbu izazvali, niti onih koji su zalutali!

SURA 2
Krava – Al-Baqara
Medina – 286 ajeta
U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog

1. Elif Lam Mim.
2. Ova Knjiga, u koju nema nikakve sumnje, uputstvo je svima onima koji se budu Allaha bojali;
3. onima koji u nevidljivi svijet budu vjerovali i molitvu obavljali i udjeljivali dio od onoga što im mi budemo davali;
4. i onima koji budu vjerovali u ono što se objavljuje tebi i u ono što je objavljeno prije tebe, i onima koji u onaj svijet budu čvrsto vjerovali.
5. Njima će Gospodar njihov na pravi put ukazati i oni će ono što žele ostvariti.
6. Onima koji neće da vjeruju doista je svejedno opominjao ih ti ili ne opominjao – oni neće vjerovati.
7. Allah je zapečatio srca njihova i uši njihove, a pred očima njihovim je koprena; njih čeka patnja golema.
8. Ima ljudi koji govore: "Vjerujemo u Allaha i u onaj svijet!" - a oni nisu vjernici.
9. Oni nastoje da prevare Allaha i one koji vjeruju, a oni i ne znajući, samo sebe varaju.
10. Njihova srca su bolesna, a Allah njihovu bolest još povećava; njih čeka bolna patnja zato što lažu.
11. Kada im se kaže: "Ne remetite red na zemlji!" – odgovaraju: "Mi samo red uspostavljamo!"
12. Zar?! A, uistinu, oni nered siju, ali ne opažaju.
13. Kad im se kaže: "Vjerujte kao što pravi ljudi vjeruju!" – oni odgovaraju: "Zar da vjerujemo u ono u što bezumni vjeruju?" – A, uistinu oni su bezumni, ali ne znaju.
14. Kada susretnu one koji vjeruju, govore: "Vjerujemo!" – a čim ostanu nasamo sa šejtanima svojim, govore: "Mi smo s vama, mi se samo rugamo."
15. Allah njih izvrgava poruzi i podržava ih da u svom nevjerstvu lutaju.
16. Umjesto pravim, oni su krenuli krivim putem; njihova trgovina im nije donijela nikakvu dobit, i oni ne znaju šta rade.
17. Slični su onima koji potpale vatru, i kad ona osvijetli njihovu okolinu, Allah im oduzme svjetlo i ostavi ih u mraku, i oni ništa ne vide!
18. Gluhi, nijemi i slijepi su, nikako da se osvijeste.
19. Ili, oni su nalik na one, koji za vrijeme silnog pljuska s neba, u punom mraku, usred grmljavine i munja, stavljaju zbog gromova prste u uši svoje bojeći se smrtni, - a nevjernici ne mogu umaći Allahu, - i

20. munja samo što ih ne zaslijepi; kada god im ona bljesne, oni prođu, a čim utonu u mraku stanu. A da Allah hoće, mogao bi im oduzeti i sluh i vid, jer Allah, zaista, sve može.
21. O ljudi, klanjajte se Gospodaru svome, koji je stvorio vas i one prije vas, da biste se kazne sačuvali;
22. koji vam je Zemlju učinio posteljom, a nebo zdanjem; koji s neba spušta kišu i čini da s njom rastu plodovi, hrana za vas. Zato ne činite svjesno druge Allahu ravnim!
23. A ako sumnjate u ono što objavljujemo robu Svome, načinite vi jednu suru sličnu objavljenim njemu, a pozovite i božanstva vaša, osim Allaha, ako istinu govorite.
24. Pa ako ne učinite, a nećete učiniti, onda se čuvajte vatre za nevjernike pripremljene, čije će gorivo biti ljudi i kamenje.
25. A one koji vjeruju i dobra djela čine obraduj džennetskim baščama kroz koje će rijeke teći; svaki put kada im se iz njih da kakav plod, oni će reći: "Ovo smo i prije jeli", - a biće im davani samo njima slični. U njima će čiste žene imati, i u njima će vječno boraviti.
26. Allah se ne ustručava da za primjer navede mušicu ili nešto sićušnije od nje; oni koji vjeruju – ta oni znaju da je to Istina od Gospodara njihova; a oni koji ne vjeruju – govore: "Šta to Allah hoće sa ovim primjerom?" Tim On mnoge u zabludi ostavlja, a mnogima na pravi put ukazuje; ali, u zabludi ostavlja samo velike grešnike,
27. koji krše već čvrsto prihvaćenu obavezu prema Allahu i prekidaju ono što je Allah naredio da se održava, i prave nered na Zemlji; oni će nastradati.
28. Kako možete da ne vjerujete u Allaha, vi koji ste bili ništa, pa vam je On život dao; On će, zatim, učiniti i da pomrete i poslije će vas oživjeti, a onda ćete se Njemu vratiti.
29. On je za vas sve što postoji na Zemlji stvorio, zatim je Svoju volju prema nebu usmjerio i kao sedam nebesa ga uredio; On sve zna.
30. A kada Gospodar tvoj reče melekima: "Ja će na Zemlji namjesnika postaviti!" – oni rekoše: "Zar će Ti namjesnik biti onaj koji će na njoj nered činiti i krv prolijevati? A mi Tebe veličamo i hvalimo i, kako Tebi dolikuje, štujemo." On reče: "Ja znam ono što vi ne znate."
31. I pouči On Adema nazivima svih stvari, a onda ih predoči melekima i reče: "Kažite Mi nazive njihove, ako istinu govorite!"
32. "Hvaljen neka si" – rekoše oni – "mi znamo samo ono čemu si nas Ti poučio; Ti si Sveznajući i Mudri."
33. "O Ademe", - reče On – "kaži im ti nazive njihove!" I kad im on kaza nazive njihove, Allah reče: "Zar vam nisam rekao da samo Ja znam tajne nebesa i Zemlje i da samo Ja znam ono što javno činite i ono što krijete!"
34. A kada rekosmo melekima: "Poklonite se Ademu!" – oni se pokloniše, ali Iblis ne htjede, on se uzoholi i posta nevjernik.
35. I Mi rekosmo: "O Ademe, živite, ti i žena tvoja, u džennetu i jedite u njemu koliko god želite i odakle god hoćete, ali se ovom drvetu ne približujte pa da sami sebi nepravdu nanesete!"
36. I šejtan ih navede da zbog drveta posrnu i izvede ih iz onoga u čemu su bili. "Siđite!" – rekosmo Mi – "jedni drugima ćete neprijatelji biti, a na Zemlji ćete boraviti i do roka određenog živjeti!"
37. I Adem primi neke riječi od Gospodara svoga, pa mu On oprost; On, doista prima pokajanje, On je milostiv.
38. Mi rekosmo: "Silazite iz njega svi! Od Mene će vam uputstvo dolaziti, i oni koji uputstvo moje budu slijedili – ničega se neće bojati i ni za čim neće tugovati.
39. A onima koji ne budu vjerovali i knjige Naše budu poricali – biće stanovnici džehennema; u njemu će vječno ostati."
40. O sinovi Israilovi, sjetite se blagodati Moje koju sam vam podario, i ispunite zavjet koji ste Mi dali, - ispunite i Ja svoj koji sam vama dao, i samo se Mene bojte!
41. Vjerujte u ono što objavljujem, čime se potvrđuje da je istinito ono što vi imate, i ne budite prvi koji u to neće vjerovati. I ne zamjenjujte riječi Moje za nešto što malo vrijedi, i samo se Mene bojte!

42. I istinu sa neistinom ne miješajte i istinu svjesno ne tajite!
43. Molitvu obavljajte i zekat dajite i zajedno sa onima koji molitvu obavljaju i vi obavljajte!
44. Zar da od drugih tražite da dobra djela čine, a da pri tome sebe zaboravljate, vi koji Knjigu učite? Zar se opametiti nećete?
45. Pomozite sebi strpljenjem i molitvom, a to je, zaista, teško, osim poslušnima,
46. koji su uvjereni da će pred Gospodara svoga stati i da će se Njemu vratiti.
47. O sinovi Israilovi, sjetite se blagodati Moje koju sam vam podario i toga što sam vas nad ostalim ljudima bio uzdigao;
48. i bojte se dana kada niko ni za koga neće moći ništa učiniti, kada se ničiji zagovor neće prihvatiti, kada ni od koga otkup neće primiti i kada im niko u pomoć neće priteći;
49. i kada smo vas od faraonovih ljudi izbacili, koji su vas najgorim mukama mučili: mušku vam djecu klali a žensku u životu ostavljali; - a to vam je bilo veliko iskušenje od Gospodara vašeg, -
50. i kada smo zbog vas more rastavili i vas izbacili, a faraonove ljude, na oči vaše, potopili;
51. i kada smo Musau četrdeset noći obećanje ispunjavali, vi ste, u njegovu odsustvu, sami sebi čineći nepravdu, tele obožavati počeli.
52. Zatim smo vam, i poslije toga, oprostili da biste zahvalni bili;
53. i kada smo Musau Knjigu, koja rastavlja istinu od neistine, dali da biste pravim putem išli;
54. i kada je Musa rekao narodu svome: "O narode moj, prihvativši tele, vi ste samo sebi nepravdu učinili; zato se Stvoritelju svome pokajte i između vas prestupnike smrću kaznite. To je bolje za vas kod Stvoritelja vašeg, On će vam oprostiti! On prima pokajanje i On je milostiv";
55. i kada ste uglas rekli: "O Musa, mi ti nećemo vjerovati dok Allaha ne vidimo!" – Munja vas je ošinula, vidjeli ste.
56. Zatim smo vas, poslije smrti vaše, oživjeli da biste zahvalni bili.
57. I Mi smo vam od oblaka hladovinu načinili i manu i prepelice vam slali: "Jedite lijepa jela kojima vas opskrbljujem!" A oni Nama nisu naudili, sami sebi su nepravdu nanijeli;
58. i kada smo rekli: "Uđite u ovaj grad i jedite što god hoćete i koliko god hoćete, a na kapiju pognutih glava uđite, i recite: 'Oprosti' – oprostićemo vam grijehе vaše, a onima koji čine dobra djela daćemo i više!" –
59. onda su oni koji su bili nepravedni zamijenili drugom Riječ koja im je bila rečena i Mi smo na one koji su bili nepravedni s neba kaznu spustili, zato što nisu poslušali;
60. i kada je Musa za narod svoj vodu molio, Mi smo rekli: "Udari štapom svojim po stijeni!" – i iz nje je dvanaest vrela provrelo, i svako bratstvo je vrelo iz kojeg će piti znalo. "Jedite i pijte Allahove darove, i ne činite zlo po Zemlji nered praveći!"
61. i kada ste rekli: "O Musa, mi ne možemo više jednu te istu hranu jesti, zato zamoli, u naše ime, Gospodara svoga da nam podari od onoga što zemlja rađa: povrća i, krastavica, i pšenice, i leće, i luka crvenoga!" – on je rekao: "Zar želite da ono što je bolje zamijenite za ono što je gore? Idite u grad, imaćete ono što tražite!" I poniženje i bijeda na njih padoše i Allahovu srdžbu na sebe navukoše zato što u Allahove dokaze nisu vjerovali i što su ni krive ni dužne vjerovjesnike ubijali, zato što su neposlušni bili i što su sve granice zla prelazili.
62. One koji su vjerovali, pa i one koji su bili Jevreji, kršćani, i Sabijci – one koji su u Allaha i u onaj svijet vjerovali i dobra djela činili – doista čeka nagrada od Gospodara njihova; ničega se oni neće bojati i ni za čim neće tugovati!
63. i kada smo od vas zavjet uzeli i brdo iznad vas podigli: "Svojski prihvatite ono što smo vam dali i neka vam je na umu ono što je u Knjizi, da biste se kazne sačuvali!" –
64. vi ste poslije toga odustali, i da nije bilo Allahove dobrote prema vama i milosti Njegove, uistinu biste stradali.
65. Vama je poznato ono što se dogodilo onima od vas koji su se o subotu ogriješili, kao i to da smo im mi rekli: "Budite majmuni prezreni!"
66. Savremenici i pokoljenjima njihovim to smo učinili opomenom, a poukom onima koji se boje Allaha.

67. A kada je Musa rekao narodu svome: "Allah vam naređuje da zakoljete kravu", - oni upitaše: "Zbijaš li ti to s nama šalu?" – "Ne dao mi Allah da budem nezalica!" – reče on.
68. "Zamoli Gospodara svoga, u naše ime", - rekoše – "da nam objasni kojih godina ona treba da bude." – "On kaže" – odgovori on – "da ta krava ne snije da bude ni stara ni mlada, nego između toga, srednje dobi, pa izvršite to što se od vas traži!"
69. "Zamoli Gospodara svoga, u naše ime", - rekoše – "da nam objasni kakve boje treba da bude." – "On poručuje" – odgovori on – "da ta krava treba da bude jarko rumene boje, da se sviđa onima koji je vide."
70. "Zamoli Gospodara svoga, u naše ime", - rekoše – "da nam objasni kakva još treba da bude, jer, nama krave izgledaju slične, a mi ćemo nju, ako Allah htjedne, sigurno pronaći."
71. "On poručuje" – reče on – "da ta krava ne smije da bude istrošena oranjem zemlje i natapanjem usjeva; treba da bude bez mane i bez ikakva biljega." – "E sad si je opisao kako treba!" – rekoše, pa je zaklaše, i jedva to učiniše.
72. I kada ste jednog čovjeka ubili, pa se oko njega prepirati počeli – Allah je dao da iziđe na vidjelo ono što ste bili sakrili -
73. Mi smo rekli: "Udarite ga jednim njezinim dijelom!" – i eto tako Allah vraća mrtve u život i pruža vam dokaze Svoje da biste shvatili.
74. Ali srca vaša su poslije toga postala tvrda, kao kamen su ili još tvrđa, a ima i kamenja iz kojeg rijeke izbijaju, a ima, zaista, kamenja koje puca i iz kojeg voda izlazi, a ima ga doista, i koje se od straha pred Allahom ruši. – A Allah motri na ono što radite.
75. Zar se vi nadate da će vam se Jevreji odazvati i vama za ljubav vjernici postati, a neki među njima su Allahove riječi slušali pa su ih, pošto su ih shvatili, svjesno izvrnuli.
76. Kad sretnu vjernike, oni govore: "Vjerujemo!", a čim se osame jedni s drugima, kažu: "Zar ćete im kazivati o onome što je Allah samo vama objavio, pa da im to bude dokaz protiv vas pred Gospodarem vašim? Zar se nećete opametiti?"
77. A zar oni ne znaju da Allah zna i ono što oni kriju i ono što pokazuju?
78. Neki od njih su neuki, oni ne znaju za knjigu, nego samo za gatke, i oni se samo domišljaju.
79. A teško onima koji svojim rukama pišu Knjigu, a zatim govore: "Evo, ovo je od Allaha" – da bi za to korist neznatnu izvukli. I teško njima zbog onoga što ruke njihove pišu i teško njima što na taj način zarađuju!
80. Oni govore: "Vatra će nas doticati samo neko vrijeme." Reci: "Da li ste o tome dobili od Allaha obećanje – jer, Allah će sigurno ispuniti obećanje Svoje – ili na Allaha iznosite ono što ne znate?"
81. A nije tako! Oni koji budu zlo činili i grijesi njihovi ih budu sa svih strana stigli, oni će stanovnici džehennema biti i u njemu će vječno ostati.
82. A oni koji budu vjerovali i dobra djela činili – oni će stanovnici dženneta biti i u njemu će vječno boraviti.
83. I kada samo od sinova Israilovih zavjet uzeli da ćete se jedino Allahu klanjati, i roditeljima, i bližnjima, i siročadi, i siromasima dobročinstvo činiti, a ljudima lijepe riječi govoriti i molitvu obavljati i milostinju davati, i vi ste poslije, izuzev vas malo, izopačili i zavjet iznevjerili,
84. i kada smo od vas zavjet uzeli da krv jedni drugima nećete prolijevati i da jedni druge iz zemlje vaše nećete izgoniti, - vi priznajte da je tako i svjedoci ste –
85. vi ipak jedni druge ubijate, a pojedine od vas iz zavičaja njihova izgonite – pomažući jedan drugom protiv njih, čineći i grijeh i nasilje; a ako vam kao sužnji dođu, vi ih otkupljujete -, a zabranjeno vam je da ih izgonite. kako to da u jedan dio Knjige vjerujete, a drugi odbacujete?! Onoga od vas koji čini tako stići će na ovome svijetu poniženje, a na Sudnjem danu biće stavljen na muke najteže. – A Allah motri na ono što radite.
86. To su oni koji su život na ovome svijetu predpostavili onom na onom svijetu, zato im se patnja neće olakšati niti će im iko u pomoć priteći.

87. I Mi smo Musau Knjigu dali i poslije njega smo jednog za drugim poslanike slali, a Isau, sinu Merjeminu, očigledne dokaze dali i Džibrilom ga pomogli. O kad god vam je koji poslanik donio ono što nije godilo dušama vašim, vi ste se oholili, pa ste jedne u laž utjerali, a druge ubijali.
88. Oni govore: "Naša su srca okorjela." A nije tako, nego je Allah njih prokleo zbog nevjerovanja njihova, i zato je vrlo malo njih koji vjeruju.
89. A kada im Knjiga od Allaha dolazi, koja priznaje kao istinu Knjigu koju imaju oni – a još ranije su pomoć protiv mnogobožaca molili – i kada im dolazi ono što im je poznato, oni u to neće da vjeruju, i neka zato stigne nevjernike Allahovo prokletstvo!
90. Jadno je to za što su se prodali: da ne vjeruju u ono što Allah objavljuje, samo iz zlobe što Allah, od dobrote Svoje, šalje Objavu onome kome On hoće od robova Svojih; i navukli su na sebe gnjev za gnjevom – a nevjernike čeka sramna patnja.
91. A kada im se kaže: "Vjerujte u ono što Allah objavljuje!" – oni odgovaraju: "Mi vjerujemo samo u ono što je nama objavljeno" – i neće da vjeruju u ono što se poslije objavljuje, a to je istina koja potvrđuje da je istinito ono što oni imaju. Reci: "Pa zašto ste još davno neke Allahove vjerovjesnike ubili, ako ste vjernici bili?"
92. I Musa vam je jasne dokaze bio donio, pa ste, ipak, u odsutnosti njegovoj sebi nepravdu nanoseći, tele prihvatili."
93. I kada smo od vas vaš zavjet primili, i brdo iznad vas podigli: "Ozbiljno prihvatite ono što vam dajemo i budite poslušni!" – oni su odgovorili: "Čujemo, ali poslušati nećemo!" – srca njihova su, zbog nevjerovanja njihova, još bila nadojena teletom. Reci: "Ružno je to na što vas nevjerovanje vaše navodi, ako ste uopće vjernici."
94. Reci: "Ako je u Allaha džennet osiguran samo za vas, a ne za i za ostali svijet, onda vi smrt zaželite, ako istinu govorite."
95. A neće je nikada zaželjati zbog onoga što čine! – A Allah dobro zna nevjernike.
96. I naći ćeš ih, sigurno, da više žude za život od svih ostalih ljudi, čak i od mnogobožaca; svaki bi volio da poživi hiljadu godina, mada ga to, i kada bi toliko živio, ne bi od patnje udaljilo! - A Allah dobro vidi ono što oni rade.
97. Reci: "Ko je neprijatelj Džibrilu? a on, Allahovom voljom, tebi stavlja na srce Kur'an – koji potvrđuje da su i prijašnje objave istinite – kao putokazi radosnu vijest vjernicima."
98. Ko je neprijatelj Allahu i melekima Njegovim i poslanicima Njegovim i Džibrilu i Mikailu – pa Allah je, doista, neprijatelj onima koji neće da vjeruju.
99. A Mi tebi jasne dokaze objavljujemo i jedino nevjernici neće u njih da vjeruju.
100. Zar svaki put kada neku obavezu preuzmu – neki od njih je odbace jer ih većina ne vjeruje.
101. A kada im je poslanik od Allaha došao, potvrđujući da je istinito ono što već imaju, mnogi od njih kojima je Knjiga dana – za leđa svoja Allahovu Knjigu odbacuju, kao da ne znaju.
102. i povode se za onim što su šejtani o Sulejmanovoj vladavini kazivali. A Sulejman nije bio nevjernik, - šejtani su nevjernici učeći ljude vradžbini i onome što je bilo nadahnuto dvojici meleka, Harutu i Marutu, u Babilonu. A njih dvojice nisu nikoga učili dok mu ne bi rekli: "Mi samo iskušavamo, i ti ne budi nevjernik!" I ljudi su od njih dvojice učili kako će muža od žene rastaviti, ali nisu mogli time nikome bez Allahove volje nauditi. Učili su ono što će im nauditi i od čega nikakve koristi neće imati iako su znali da onaj koji tom vještinom vlada neće nikakve sreće na onom svijetu imati. A doista je jadno ono za što su se prodali, kada bi samo znali!
103. A da oni vjeruju i boje se, nagrada od Allaha bi im bila bolja, kada bi samo znali!
104. O vjernici, ne služite se riječima: "Ra'ina, nego recite: "Unzurna" i slušajte! A nevjernike bolna patnja čeka.
105. Ne vole oni koji ne vjeruju, ni sljedbenici Knjige ni mnogobošci, da se vama od Gospodara vašeg bilo kakvo dobro objavi. A Allah milost Svoju daruje kome On hoće; Allah je neizmjerljivo dobar.

106. Mi nijedan propis ne promijenimo, niti a u zaborav potisnemo, a da bolji od njega ili sličan njemu ne donesemo. Zar ti ne znaš da Allah sve može?
107. Zar ti ne znaš da je Allahova vlast i na nebesima i na Zemlji i da vi osim Allaha ni zaštitnika, ni pomagača nemate?
108. Zar da tražite od svoga Poslanika kao što su prije tražili od Musaa? A, ko vjerovanju pretpostavi nevjerovanje, s pravog puta zalutao je!
109. Mnogi sljedbenici Knjige jedva bi dočekali da vas, pošto ste postali vjernici, vrate u nevjernike, iz lične zlobe svoje, iako im je Istina poznata; ali vi oprostite i preko toga pređite dok Allah Svoju odluku ne donese. – Allah, zaista sve može.
110. I molitvu obavljate i zekat dajite, a za dobro koje za sebe pripremite naći ćete nagradu kod Allaha, jer Allah dobro vidi ono što radite.
111. Oni govore da će u džennet ući samo Jevreji, odnosno samo kršćani. – To su puste želje njihove! – Ti reci: "Dokaze svoje dajte ako je istina to što govorite!"
112. A nije tako! Onoga ko se bude Allahu pokoravao i uz to dobra djela činio, toga čeka nagrada kod Gospodara njegovog, takvi se neće ničega bojati i ni za čim neće tugovati.
113. Jevreji govore: "Kršćani nisu na pravom putu!" a kršćani vele: "Jevreji nisu na pravom putu!" – a oni čitaju Knjigu. Tako, slično kao oni, govore i oni koji ne znaju. Allah će im na Sudnjem danu presuditi o onome u čemu se oni ne slažu.
114. Ima li većeg nasilnika od onoga koji brani da se u Allahovim hramovima ime Njegovo spominje i koji radi na tome da se oni poruše? Takvi bi trebalo da u njih samo sa strahom ulaze. Na ovom svijetu doživjeće sramotu, a na onom svijetu patnju veliku!
115. A Allahov je i istok i zapad; kuda god se okrenete, pa – tamo je Allahova strana. – Allah je, zaista, neizmjerljivo dobar i On sve zna.
116. Nevjernici govore: "Allah je uzeo sebi dijete." Hvaljen neka je On! Naprotiv, Njegovo je sve ono što je na nebesima i na zemlji. Njemu se sve pokorava;
117. On je stvoritelj nebesa i Zemlje, i kada nešto odluči, za to samo rekne: "Budi!" – i ono bude.
118. A oni koji ne znaju govore: "Trebalo bi da Allah s nama razgovara ili da nam kakvo čudo dođe!" Tako su, gotovo istim riječima, govorili i oni prije njih, srca su im slična! A Mi dokaze objašnjavamo ljudima koji čvrsto vjeruju.
119. Mi smo te poslali da istinu objaviš i da radosne vijesti i opomenu doneseš, i ti nećeš biti pitan za one koji su u džehennemu.
120. Ni Jevreji, ni kršćani neće biti tobom zadovoljni sve dok ne prihvatiš vjeru njihovu. Reci: "Allahov put je jedini pravi put!" A ako bi se ti poveo sa željama njihovim, nakon Objave koja ti dolazi, od Allaha te niko ne bi mogao zaštititi niti odbraniti.
121. Neki od sljedbenika Knjige čitaju je onako kako je objavljena; oni u nju vjeruju. A nastradaće sigurno oni koji u nju ne vjeruju.
122. O sinovi Israilovi, sjetite se milosti Moje koju sam vam darovao i toga što sam vas nad ostalim ljudima bio uzdigao.
123. I bojte se Dana kada niko ni za koga neće moći ništa učiniti, kada se ni od koga otkup neće primiti, kada nikome zagovor neće koristiti i kada im niko neće moći pomoći!
124. A kada je Ibrahima Gospodar njegov s nekoliko zapovjedi u iskušenje stavio, pa ih on potpuno izvršio, Allah je rekao: "Učiniću da ti budeš ljudima u vjeri uzor!" – "I neke moje potomke!" – zamoli on. – "Obećanje Moje neće obuhvatiti nevjernike" kaza On.
125. I učinili smo Hram utočištem i sigurnim mjestom ljudima. "Neka vam mjesto na kojem je stajao Ibrahim bude prostor iza koga ćete molitvu obavljati!" – I Ibrahimu i Ismailu smo naredili: "Hram Moj očistite za one koji ga budu obilazili, koju budu tu boravili i koji budu molitvu obavljali."
126. A kada je Ibrahim zamolio: "Gospodaru moj, učini ovo mjesto sigurnim gradom, a snabdij plodovima stanovnike njegove, one koji budu vjerovali u Allaha i u onaj svijet!" – On je rekao: "Onome koji ne bude vjerovao daću da neko vrijeme uživa, a onda ću ga prisiliti a uđe u paklenu vatru, a grozno će ona prebivalište biti!"

127. I dok su Ibrahim i Ismail temelje Hrama podizali, oni su molili: "Gospodaru naš, primi od nas, jer Ti, uistinu, sve čuješ i sve znaš!
128. Gospodaru naš, učini nas dvojicu Tebi odanim, i porod naš neka bude odan Tebi, i pokaži nam obrede naše i oprosti nam, jer Ti primaš pokajanje i samilostan si!
129. Gospodaru naš, pošalji im poslanika, jednog od njih, koji će im ajete Tvoje kazivati i Knjizi ih i mudrosti učiti i očistiti ih, jer Ti si, uistinu, silan i mudar!"
130. Vjeru Ibrahimovu izbjegava samo onaj koji ne drži do sebe. A Mi smo njega na ovom svijetu odabrali, i na onom će biti među dobrima.
131. Kada mu je Gospodar njegov rekao: "Budi poslušan!" – on je odgovorio: "Ja sam poslušan Gospodaru svjetova!"
132. I Ibrahim ostavi u amanet sinovima svojim a i Jakub: "Sinovi moji, Allah vam je odabrao pravu vjeru, i nipošto ne umirite drugačije nego kao muslimani!"
133. Vi niste bili prisutni kada je Jakubu smrtni čas došao i kada je sinove svoje upitao: "Kome ćete se, poslije mene, klanjati?" – "Klanjaćemo se" – odgovorili su – "Bogu tvome, Bogu tvojih predaka Ibrahima i Ismaila i Ishaka, Bogu jednome! i mi se Njemu pokoravamo!"
134. Taj narod je bio i nestao; njega čeka ono što je zaslužio, i vas će čekati ono što ćete zaslužiti, i vi nećete biti pitani za ono što su oni radili.
135. Oni govore: "Budite Jevreji, odnosno kršćani, i bićete na pravom putu!" Ti reci: "Ne, mi smo vjere Ibrahimove, koji je ispravno vjerovao; on nije nikoga Allahu ravnim smatrao."
136. Recite: "Mi vjerujemo u Allaha i u ono što se objavljuje nama, i u ono što je objavljeno Ibrahimu, i Ismailu, i Ishaku, i Jakubu, i unucima, i u ono što je dato Musau i Isau, i u ono što je dato vjerovjesnicima od Gospodara njihova; mi ne pravimo nikakve razlike među njima, i mi se samo Njemu pokoravamo."
137. Pa, ako budu vjerovali u ono u što vi vjerujete, na pravom su putu; a ako glave okrenu, oni su onda samo inadžije, i Allah će te sigurno od njih zaštititi, jer On sve čuje i sve zna.
138. "Allah je nas uputio, a zar ima ljepše upute od Allahove? Mi se samo Njemu klanjamo."
139. Reci: Zar se s nama o Allahu raspravljate, kad je On i naš i vaš Gospodar? Nama – naša djela, a vama – vaša djela! A samo Mu mi iskreno ispovijedamo vjeru."
140. Kako govorite; "I Ibrahim, i Ismail, i Ishak, i Jakub, i unuci su bili Jevreji, odnosno kršćani?" Reci: "Znate li bolje vi ili Allah? Zar je iko gori od onoga koji skriva istinu znajući da je od Allaha? – A Allah motri na ono što radite."
141. Taj narod je bio i nestao; njega čeka ono što je zaslužio, i vas će čekati ono što ćete zaslužiti, i vi nećete biti pitani za ono što su oni radili.
142. Neki ljudi kratke pameti reći će: "Šta ih je odvratilo od Kible njihove prema kojoj su se okretali?" Reci: "Allahov je i istok i zapad; On ukazuje na pravi put onome kome On hoće."
143. I tako smo od vas stvorili pravednu zajednicu da budete svjedoci protiv ostalih ljudi, i da poslanik bude protiv vas svjedok. I Mi smo promijenili Kiblu prema kojoj si se prije okretao samo zato da bismo ukazali na one koji će slijediti Poslanika i na one koji će se stopama svojim vratiti. – nekima je to bilo doista teško, ali ne i onima kojima je Allah ukazao na pravi put. Allah neće dopustiti da propadnu molitve vaše. – A Allah je prema ljudima zaista vrlo blag i milostiv.
144. Vidimo Mi kako sa žudnjom bacaš pogled prema nebu, i Mi ćemo sigurno učiniti da se okrećeš prema strani koju ti želiš: okreni zato lice svoje prema Časnom hramu! I ma gdje bili, okrenite lica svoja na tu stranu. Oni kojima je data Knjiga sigurno znaju da je to istina od Gospodara njihova – a Allah motri na ono što oni rade.
145. I kada bi ti onima kojima je data Knjiga sve dokaze donio, oni opet ne bi prihvatili tvoju Kiblu, a ni ti nećeš prihvatiti njihovu Kiblu, niti će iko od njih prihvatiti ičiju Kiblu. A ako bi se ti za njihovim željama poveo, kada ti je već došla Objava, tada bi ti sigurno nepravedan bio.
146. Oni kojima smo dali Knjigu znaju Poslanika kao što sinove svoje znaju, ali neki od njih doista svjesno istinu prikrivaju.
147. Istina od Gospodara tvoga dolazi, zato ne budi nikako od onih koji sumnjaju!

148. Svako se okreće prema svojoj Kibli, a vi se potrudite da druge, čineći dobra djela, pretečete! Ma gdje bili, Allah će vas sve sabrati, - Allah, zaista sve može.
149. I iz svakog mjesta u kome budeš, ti lice svoje Časnom hramu okreni, istina doista od Gospodara tvoga dolazi, - Allah motri na no što radite.
150. I iz svakom mjesta u koje dođeš, ti lice svoje Svetom hramu okreni, i gdje god se nalazili, vi lica svoja prema toj strani okrenite, da vam ljudi ne bi imali šta da prigovore, osim inadžija između njih, - njih se ne bojte, Mene se bojte! – A da bih blagodat Svoju prema vama upotpunio i da biste na pravom putu bili.
151. Mi smo vam jednog od vas kao Poslanika poslali, da vam riječi Naše kazuje i da vas očisti i da vas Knjizi i mudrosti pouči i da vas ono što niste znali nauči.
152. Sjećajte se vi Mene, i Ja ću se vas sjetiti, i zahvaljujte Mi, i na blagodatima Mojim nemojte neblagodarni biti!
153. O vjernici, tražite sebi pomoći u strpljivosti i obavljanju molitve! Allah je doista na strani strpljivih.
154. I ne recite za one koji su na Allahovu putu poginuli: "Mrtvi su!" Ne, oni su živi, ali vi to ne znate!
155. Mi ćemo vas dovoditi u iskušenje malo sa strahom i gladovanjem, i time što ćete gubiti imanja i živote, i ljetine. a ti obraduj izdržljive,
156. one koji, kada ih kakva nevolja zadesi, samo kažu: "Mi smo Allahovi i mi ćemo se Njemu vratiti!"
157. Njih čeka oprost od Gospodara njihova i milost; oni su na pravom putu!
158. Safa i Merva su Allahova časna mjesta, zato onaj koji Kabu hodočasti ili umru obavi ne čini nikakav prestup ako krene oko njih. A onaj koji drage volje učini kakvo dobro djelo – pa, Allah je doista blagodaran i sve zna.
159. One koji budu tajili jasne dokaze, koje smo Mi objavili, i pravi put, koji smo u Knjizi ljudima označili, njih će Allah prokleti, a prokleće ih i oni koji imaju pravo da proklinju;
160. oprostiću samo onima koji se pokaju i poprave i to javno ispolje, a Ja primam pokajanje i Ja sam milostiv.
161. Oni koji nevjeruju i koji kao nevjernici umru – zaslužuju, doista, prokletstvo Allahovo i meleka i svih ljudi,
162. u njemu će vječno ostati, a patnja njihova neće jenjavati, niti će im se odlagati.
163. A vaš Bog – jedan je Bog! nema boga osima Njega, Milostivog, Samilosnog!
164. Stvaranje nebesa i Zemlje, smjena noći i dana, lađa koja morem plovi s korisnim tovarom za ljude, kiša koju Allah pušta s neba pa tako u život vraća zemlju nakon mrtvila njezina – po kojoj je rasijao svakojaka živa bića, promjena vjetrova, oblaci koji između neba i Zemlje lebde – doista su dokazi za one koji imaju pameti.
165. Ima ljudi koji su mjesto Allaha kumire prihvatili, vole ih kao što se Allah voli, ali pravi vjernici još više vole Allaha. A da znaju mnogobošci da će onda kada dožive patnju – svu moć samo Allah imati i da će Allah strahovito kažnjavati,
166. kad će se glavešine, za kojima su se drugi povodili, svojih sljedbenika odreći i kada su veze koji su ih vezale prekinute biti, i one patnju doživjeti,
167. kada će sljedbenici njihovi uzviknuti: "Da nam je samo da se vratimo, pa da se i mi njih odrekemo kao što su se oni nas odrekli!" Eto, tako će Allah njima djela njihova po njih kobnim pokazati i oni iz vatre neće izlaziti.
168. O ljudi, jedite od onoga što ima na zemlji, ali samo ono što je dopušteno i što je prijatno, i ne slijedite šejtanove stope, jer vam je on neprijatelj očevidni!
169. On vas navraća na grijeh i razvrat i na to da o Allahu govorite ono što ne znate.
170. A kada im se rekne: "Slijedite Allahovu Objavu!" – oni odgovaraju: "Nećemo, slijedit ćemo ono na čemu smo zatekli pretke svoje." – Zar i onda kada im preci nisu ništa shvaćali i kada nisu na pravom putu bili?!
171. Oni koji neće da vjeruju slični su stoci na koju se viče, ali ona čuje samo zov i viku. Gluhi, nijemi i slijepi, - oni ništa ne shvaćaju.

172. O vjernici, jedite ukusna djela koja smo vam podarili i budite Allahu zahvalni, ta vi se samo Njemu klanjate!
173. On vam jedino zabranjuje: strv i krv i svinjsko meso, i ono što je zaklano u nečije drugo ime, a ne u Allahovo. A onome ko bude primoran, ali ne iz želje, tek toliko da glad utoli, njemu grijeh nije. – Allah zaista prašta i milostiv je.
174. Oni koji taj taj je Allah u Knjizi objavio i to zamjenjuju za nešto što malo vrijedi – oni u trbuhe svoje ne trpaju ništa drugo do ono što će ih u vatru dovesti; na Sudnjem danu Allah ih neće ni osloviti, niti ih očistiti, - njih čeka patnja nesnosna.
175. Oni su umjesto pravog puta izabrali zabludu, a umjesto oprosta zaslužili patnju; - i koliko su samo oni neosjetljivi na vatru!
176. To je zato što je Allah objavio Knjigu, pravu istinu. A neslozi onih čija su mišljenja o Knjizi suprotna doista nema kraja.
177. Nije čestitost u tome da okrećete lica svoja prema istoku i zapadu; čestiti su oni koji vjeruju u Allaha, i u onaj svijet, i u meleke, i u knjige, i u vjerovjesnike, i koji od imetka, iako im je drag, daju rođacima, i siročadi, i siromasima, i putnicima-namjernicima, i prosjacima, i za otkup iz ropstva, i koji molitvu obavljaju i zekat daju, i koji obavezu svoju, kada je preuzmu, ispunjavaju, naročito oni koji su izdržljivi u neimaštini, i u bolesti, i u boju ljutom. Oni su iskreni vjernici, i oni se Allaha boje i ružnih postupaka klone.
178. O vjernici! Propisuje vam se odmazda za ubijene: slobodan – za slobodna, i rob – za roba, i žena za ženu. a onaj kome rod ubijenog oprost, neka oni velikodušno postupe, a neka im on dobročinstvom uzvrat. To je olakšanje od Gospodara vašeg, i milost. A ko nasilje izvrši i poslije toga, njega bolna patnja čeka.
179. U odmazdi vam je – opstanak, o razumom obdareni, da biste se ubijanja okanili!
180. Kada neko od vas bude na samrti, ako ostavlja imetak, propisuje vam se, kao obaveza za one koji se Allah boje, da pravedno učini oporuku roditeljima i bližnjima.
181. Onaj ko je izmjeni, a zna kako glasi – pa grijeh za to pada na one koji je mijenjaju: a Allah, zaista, sve čuje i zna.
182. A onaj ko se plaši da je oporučilac nenamjerno zastranio ili namjerno zgriješio pa ih izmiri, nema mu grijeha. – Allah, zaista, prašta i samilostan je.
183. O vjernici! Propisuje vam se post, kao što je propisan onima prije vas, da biste se grijeha klonili,
184. i to neznatan broj dana; a onome od vas koji bude bolestan ili na putu – isti broj drugih dana. Onima koji ga jedva podnose – otkup je da jednog siromaha nahrane. A ko drage volje da više, za njega je bolje. A bolje vam je, neka znate, da postite.
185. U mjesecu ramazanu počelo je objavljivanje Kur'ana, koji putokaz ljudima i jasan dokaz pravog puta i razlikovanje dobra od zla. Ko od vas u tom mjesecu bude kod kuće, neka ga u postu provede, a ko se razboli ili se na putu zadesi, neka isti broj dana naposti, - Allah želi da vam olakša, a ne da poteškoće imate -, da određeni broj dana ispunite, i da Allaha veličate zato što vam je ukazao na pravi put, i da zahvalni budete.
186. A kada te robovi Moji za Mene upitaju, Ja sam, sigurno, blizu: odazivam se molbi molitelja kad Me zamoli. Zato neka oni pozivu Mome udovolje i neka vjeruju u Mene, da bi bili na pravom putu.
187. Dozvoljava vam se da se u noćima dok traje post sastajete sa svojim ženama; one su odjeća vaša, a vi ste njihova odjeća. Allah zna da vam je bilo taško, pa je prihvatio pokajanje vaše i oprostio vam. Zato se sada sastajte sa njima u želji da dobijete ono što vam je Allah već odredio. Jedite i pijte sve dok ne budete mogli razlikovati bijelu nit od crne niti zore; od tada postite sve do noći. Sa ženama ne smijete imati snošaja dok ste u i'tikafu u džamijama. To su Allahove granice, i ne približujte im se! Eto tako Allah objašnjava ljudima propise Svoje da bi se onoga što im je zabranjeno klonili.
188. Ne jedite imovinu jedan drugoga na nepošten način i ne parničite se zbog nje pred sudijama da biste na grešan način i svjesno dio tuđe imovine pojeli!

189. Pitaju te o mladacima. Reci: "Oni su ljudima oznake o vremenu i za hadžiluk. Ne iskazuje se čestitost u tome da sa stražnje strane u kuće ulazite, nego je čestitost u tome da se Allaha bojite, da biste postigli ono što želite.
190. I borite se na Allahovom putu protiv onih koji se bore protiv vas, ali vi ne otpočinite borbu! – Allah, doista, ne voli one koji zapovijedaju kavgu.
191. I napadajte takve gdje god ih sretnete i progonite ih odande odakle su oni vas prognali. A zlostavljanje je teže od ubijanja! I ne borite se protiv njih kod Časnog hrama, dok vas oni tu ne napadnu. Ako vas napadnu, onda ih ubijajte! – neka takva bude kazna za nevjernike.
192. A ako se prođu, - pa, Allah zaista prašta i samilostan je.
193. I borite se protiv njih sve dok mnogoboštva ne nestane i dok se Allahova vjera slobodno ispovijedati ne mogne. Pa ako se okane, onda neprijateljstvo prestaje, jedino protiv nasilnika ostaje.
194. Sveti mjesec je za sveti mjesec, a i u svetinjama vrijedi odmazda: onima koji vas napadnu uzvratite istom mjerom i Allaha se bojte, i znajte da je Allah na strani onih koji se grijeha klone.
195. I imetak na Allahovom putu žrtvujte, i sami sebe u propast ne dovodite, i dobro činite, Allah, zaista, voli one koji dobra djela čine.
196. Hadždž i umru radi Allaha izvršavajte! A ako budete spriječeni, onda kurbane koji vam se nađu pri ruci zakoljite, a glave svoje, dok kurban ne stignu do mjesta svoga, ne brijte. A onda među vama koji se razboli ili ga glavobolja muči, neka se postom, ili milostinjom, ili kurbanom iskupi. Kada budete slobodni, obavite umru do hadždža i zakoljite kurban do koga možete lahko doći. A onaj ko ga ne nađe neka posti tri dana u danima hadždža, i sedam dana po povratku, - to jest punih deset dana. To je za onoga koji nije iz Mekke. I bojte se Allah i znajte da On teško kažnjava.
197. Hadždž je u određenim mjesecima; onom ko se obaveže da će u njima hadždž obavljati nema snošaja sa ženama i nema ružnih riječi, i nema svađe u danima hadždža. A za dobro koje učinite Allah zna. I onim, što vam je potrebno za put, snabdijte se. A najbolja opskrba je bogobožnost. I Mene se bojte, o razumom obdareni!
198. Ne pripisuje vam se u grijeh ako od Gospodara svoga molite da vam pomogne da nešto steknete. A kada pođete sa Arefata, spominjite Allaha kod časnih mjesta; spominjite Njega, jer vam je On ukazao na pravi put, a prije toga ste bili u zabludi.
199. Zatim krenite odakle kreću ostali ljudi i tražite od Allaha oprosta, jer Allah, uistinu, prašta i samilostan je.
200. A kad završite obrede vaše, opet spominjite Allaha, kao što spominjete pretke vaše, i još više Ga spominjite! Ima ljudi koji govore: "Daj Ti nama, Gospodaru naš, na ovom svijetu!" Takvi na onom svijetu neće imati ništa.
201. A ima i onih koji govore: "Gospodaru naš, podaj nam dobro i na ovom i na onom svijetu, i sačuvaj nas patnje u ognju!"
202. Njih čeka nagrada koju su zaslužili! – A Allah brzo sviđa račune.
203. I spominjite Allaha u određenim danima. a ni onome ko požuri i ostane samo dva dana nije grijeh; a neće se ogriješiti ni onaj koji se dulje zadrži, samo ako se grijeha kloni. I bojte se Allaha i znajte da ćete svi biti pred Njim sakupljeni.
204. Ima ljudi čije te riječi o životu na ovom svijetu oduševljavaju i koji se pozivaju na Allaha kao svjedoka za ono što je u srcima njihovim, a najljući su protivnici.
205. Čim se neki od njih dočepa položaja, nastoji da napravi na Zemlji nered, ništeći uslove i stoku. – A Allah ne voli nered!
206. A kada mu se rekne: "Boj se Allaha!" – on onda iz inada griješi. Njemu je dosta džehennem, a on je, doista, grozno boravište.
207. Ima ljudi koji se žrtvuju da bi Allaha umilostivili – a Allah je milostiv robovima Svojim.
208. O vjernici, živite svi u miru i ne idite stopama šejtanovim; on vam je, zaista, neprijatelj otvoreni.

209. A ako skrenete, nakon što su vam već došli jasni dokazi, onda znajte da je Allah silan i mudar.
210. Čekaju li oni da im Allahova kazna dođe iz vedra neba, i meleki, i da bude svemu kraj?! – A Allahu se sve vraća.
211. Upitaj sinove Israilove koliko smo im jasnih dokaza dali! A one koji preinačuju Allahove dokaze, kada su im već došli, Allah će zaista strahovito kazniti.
212. Nevjernicima se život na ovom svijetu čini lijepim i oni se rugaju onima koji vjeruju. A na Sudnjem danu biće iznad onih koji su se Allah bojali i grijeha klonili. – A Allah daje u obilju onome kome On hoće, bez računa.
213. Svi ljudi su sačinjavali jednu zajednicu, i Allah je slao vjerovjesnike da donose radosne vijesti opomene, i po njima je slao Knjigu, samu istinu, da se po njoj sudi ljudima u onome u čemu se ne bi oni slagali. A povod neslaganju je bila međusobna zavist, baš od strane onih kojima je data, i to kada su im već bili došli jasni dokazi; i onda bi Allah, voljom Svojom, uputio vjernike da shvate pravu istinu o onome u čemu se nisu slagali. – a Allah ukazuje na pravi put onome kome On hoće.
214. Zar vi mislite da ćete ući u džennet, a još niste iskusili ono što su iskusili oni koji su vas bili i nestali? Njih su satirele neimaštine i bolest, i toliko su bili uznemiravani da bi i poslanik, i oni koji su s njim vjerovali – uzviknuli: "Kada će već jednom Allahova pomoć!?" Eto, Allahova pomoć je zaista blizu!
215. Pitaju te kome će udjeljivati: Reci: "Imetak koji udjeljujete neka pripadne roditeljima, i rođacima, i siročadi, i siromasima, i putnicima-namjernicima; a za dobro koje učinite Allah sigurno zna."
216. Propisuje vam se borba, mada vam nije po volji! – Ne volite nešto, a ono može biti dobro za vas; nešto volite, a ono ispadne zlo po vas. – A Allah zna, a vi ne znate.
217. Pitaju te o svetom mjesecu, o ratovanju u njemu. Reci: "Ratovanje u njemu je veliki grijeh; ali je nevjerovanje u Allah i odvratanje od Njegova puta i časnih mjesta i izgonjenje stanovnika njegovih iz njih još veći kod Allaha. A zlostavljanje je gore od ubijanja! Oni će se neprestano boriti protiv vas da vas odvrte od vjere vaše, ako budu mogli. A oni među vama koji od svoje vjere otpadnu i kao nevjernici umru, - njihova djela biće poništena i na ovom i na onom svijetu, i oni će stanovnici džehennema biti, u njemu će vječno ostati.
218. Oni koji vjeruju i koji se ise i bore na Allahovom putu, oni se mogu nadati Allahovoj milosti. – A Allah prašta i samilostan je.
219. Pitaju te o vinu i kocki. Reci: "Oni donose veliku štetu, a i neku korist ljudima, samo je šteta od njih veća od koristi." I pitaju te koliko da udjeljuju. Reci: "Višak!" Eto, tako vam Allah objašnjava propise da biste razmislili.
220. i o ovom i o onom svijetu. I pitaju te o siročadi. Reci: "Bolje je imanja njihova unaprijediti!" A ako budete s njima zajedno živjeli, pa oni su braća vaša, a Allah umije razlikovati pokvarenjaka od dobročinitelja. Da je Allah htio, mogao vam je propisati ono što vam je teško; On je, zaista, silan i mudar.
221. Ne ženite se mnogoboškinjama dok ne postanu vjernice; uistinu je robinja-vjernica bolja od mnogoboškinje, makar vam se i svidala. Ne udavajte vjernice za mnogobošce dok ne postanu vjernici; uistinu je rob-vjernik bolji od mnogobošca, makar vam se i dopadao. Oni zovu u džehennem, a Allah, voljom Svojom, nudi džennet i oprost, i objašnjava ljudima dokaze Svoje, da bi razmislili.
222. I pitaju te o mjesečnom pranju. Reci: "To je neprijatnost." Zato ne općite sa ženama za vrijeme mjesečnog pranja, i ne prilazite im dok se ne okupaju. a kada se okupaju, onda im prilazite onako kako vam je Allah naredio. – Allah zaista voli one koji se često kaju i voli one koji se mnogo čiste.
223. Žene vaše su njive vaše, i vi njivama vašim prilazite kako hoćete, a pripremite što i za duše svoje. I bojte se Allaha i znajte da će te pred Njega stati. A ti obraduj prave vjernike!
224. I neka vam zakletva Allahom ne bude prepreka u ispravnom životu, na putu čestitosti i u nastojanju da pomirite ljude. – A Allah sve čuje i sve zna.

225. Allah vas neće kazniti ako se nenamjerno zakunete, ali će vas kazniti ako pod zakletvom nešto namjerno učinite. – A Allah prašta i blag je.
226. Onima koji se zakunu da se neće približavati ženama svojim, rok je samo četiri mjeseca; i ako se vrate ženama, - pa, Allah zaista prašta i milostiv je;
227. a ako odluče da se rastave, - pa, Allah doista sve čuje i zna.
228. Raspuštenice neka čekaju tri mjeseca pranja; i nije im dopušteno da kriju ono što je Allah stvorio u maternicama njihovim, ako u Allaha i u onaj svijet vjeruju. Muževi njihovi imaju pravo da ih, dok one čekaju, vrate ako žele da dobro djelo učine. One imaju isto toliko prava koliko i dužnosti, prema zakonu, - samo, muževi imaju prednost pred njima za jedan stepen. – A Allah je silan i mudar.
229. Puštanje može biti dvaput, pa ih ili velikodušno zadržati ili im na lijep način razvod dati. A vama nije dopušteno da uzimate bilo šta od onoga što ste im darovali, osim ako se njih dvoje plaše da Allahove propise neće izvršavati. A ako se bojite da njih dvoje Allahove propise neće izvršavati, onda im nije grehota da se ona otkupi. To su Allahovi propisi, pa ih ne narušavajte! A oni koji Allahove propise narušavaju, nepravedni su.
230. A ako je opet pusti, onda mu se ne može vratiti što se neće za drugog muža udati. Pa ako je ovaj pusti, onda njima dvoma nije grijeh da se jedno drugom vrate, ako misle da će Allahove propise izvršavati; to su Allahove odredbe, on ih objašnjava ljudima koji žele da znaju.
231. Kada pustite žene, onda ih, prije nego što ispune njima propisano vrijeme za čekanje, ili na lijep način zadržite ili ih velikodušno otpremite. I ne zadržavajte ih da biste im učinili nasilje; a onaj ko tako postupi – ogriješio se prema sebi. Ne igrajte se Allahovim propisima i neka vam je na umu blagodat koju vam Allah daje, i Knjiga i mudrost koju vam objavljuje, kojom vas savjetuje. Allaha se bojte i da Allah sve zna – na umu imajte.
232. A kada pustite žene i one ispune njima propisano vrijeme za čekanje, ne smetajte im da se ponovo udaju za svoje muževe, kada se slože da lijepo žive. Ovim se savjetuju oni među vama koji vjeruju u Allaha i u onaj svijet. To vam je bolje i ljepše. A Allah sve zna, a vi ne znate.
233. Majke neka doje djecu svoju pune dvije godine onima koji žele da dojenje potpuno bude. Otac djeteta je dužan da ih prema svojoj mogućnosti hrani i odijeva. Niko neka se ne zadužuje iznad mogućnosti svojih: majka ne smije da trpi štetu zbog djeteta svoga, a ni otac zbog svoga djeteta. I nasljednik je dužan sve to. A ako njih dvoje na lijep način i sporazumno odluče da dijete odbiju, to nije grijeh. A ako zaželite da djeci svojoj dojlje nađete – pa, nije grijeh kada od srca ono što ste naumili dadete. Allaha se bojte i znajte da Allah dobro vidi ono što radite.
234. Žene su dužne da čekaju četiri mjeseca i deset dana poslije smrti svojih muževa. I kada one ispune njima propisano vrijeme za čekanje, vi niste odgovorni za ono što one, po zakonu, sa sobom urade, - a Allah dobro zna ono što vi radite.
235. I nije vam grehota ako tim ženama na znanje date da će te ih vi zaprositi ili ako to u dušama svojim krijete. Allah zna da ćete o njima misliti, ali im potajno ništa ne obećavajte, samo pošteno govorite. I ne odlučujte se na brak prije nego što propisano vrijeme za čekanje ne isteče; i imajte na umu da Allah zna šta je u dušama vašim, pa ga se pričuvajte, i znajte da On prašta i da je blag.
236. Nije vaš grijeh ako žene pustite prije nego što u odnos s njima stupite, ili prije nego što im vjenčani dar odredite. I velikodušno ih darujte darom, zakonom propisanim: imućan prema svome stanju, a siromah prema svom; to je dužnost za one koji žele da dobro djelo učine.
237. A ako ih pustite prije nego što ste u odnos sa njima stupili, a već ste im vjenčani dar odredili, one će zadržati polovinu od onoga što ste odredili, osim ako se ne odreknu ili ako se ne odrekne onaj koji odlučuje o sklapanju braka; a ako se odreknete, to je bliže čestitosti. I ne zaboravite da jedni prema drugima velikodušni budete, ta Allah zaista vidi šta radite.
238. Redovno molitvu obavljajte, naročito onu krajem dana, i pred Allahom ponizno stojte.
239. Ako se budete nečega bojali, onda hodeći ili jašući. A kada budete sigurni, spominjite Allaha onako kako vas je On naučio onome što niste znali.

240. Oni među vama kojima se primiče smrt, a koji ostavljaju iza sebe žene – treba da im oporukom unaprijed za godinu dana odrede izdržavanje i da se one ne udaljuju iz kuće. A ako je same napuste, vi niste odgovorni za ono što one sa sobom, po zakonu, urade; - a Allah je silan i mudar.

241. Raspuštenicama pripada pristojna otpremnina, dužnost je da im to daju oni koji se Allaha boje!

242. Allah vam tako objašnjava propise svoje da biste razmislili.

243. Zar nisi čuo o onima koji su iz straha od smrti iz zemlje svoje pobjegli – a bijaše ih na hiljade. Allah im je rekao: "Pomrite!" – a poslije ih je oživio. Allah je, zaista, dobar prema ljudima, ali većina ljudi ne zahvaljuje.

244. I borite se na Allahovom putu i znajte da Allah sve čuje i sve zna.

245. Ko je taj koji će Allahu drage volje zajam dati, pa da mu ga On mnogostruko vrati? – A Allah uskraćuje i obilno daje, i Njemu ćete se povratiti.

246. Zar nisi čuo da su prvaci sinova Israilovih poslije Musaa svom vjerovjesniku rekli: "Postavi nam vladara da bismo se na Allahovu putu borili!" – "Možda se vi nećete boriti, ako vam borba bude propisana?" – reče on. – "Zašto da se ne borimo na Allahovom putu" – rekoše -, "mi koji smo iz zemlje naše prognani i od sinova naših odvojeni?" A kada im borba bi propisana, oni, osim malo njih, zatajiše. A Allah dobro zna one koji su sami prema sebi nepravedni.

247. "Allah vam je odredio Taluta za vladara" – reče im vjerovjesnik njihov. – "Odakle da nam još on bude vladar kada smo mi preči od njega da vladamo? Njemu ni veliko bogatstvo nije dato" – rekoše oni. – "Allah je njega da vlada vama izabrao" – reče on – "i velikim znanjem i snagom tjelesnom ga obdario, a Allah daje vlast kome On hoće. Allah je neizmerno dobar i On zna sve".

248. "Znak njegove vlasti" – reče im vjerovjesnik njihov – "biće kovčeg koji će vam stići i koji će meleki nositi, u kome će biti smirenje za vas od Gospodara vašeg i ostatak onoga što Musa i Harun ostavili. To vam je, zaista, dokaz, ako ste vjernici!"

249. I kad Talut vojsku izvede reče: "Allah će vas staviti na iskušenje kraj jedne rijeke; onaj ko se napije iz nje – nije moj, a onaj ko se ne napije, jedino ako šakom zahvati, moj je." I oni se, osim malo njih, napiše iz nje. I kada je predoše, on i oni koji su s njim vjerovali – povikaše: "Mi danas ne možemo izići na kraj sa Džalutom i vojskom njegovom!" Ali oni koji su tvrdo vjerovali da će pred Allah izići rekoše: "Koliko su puta malobrojne čete, nadjačale mnogobrojne čete!" – A Allah je na strani izdržljivih.

250. I kad nastupiše prema Džalutu i vojsci njegovoj, oni zamoliše: "Gospodaru naš, nadahni nas izdržljivošću i učvrsti korake naše i pomozí nas protiv naroda koji ne vjeruje!"

251. I oni ih, Allahovom voljom, poraziše, i Davud ubi Džaluta, i Allah mu dade i vlast i vjerovjesništvo, i nauči ga onome čemu je On htio. A da Allah ne suzbija ljude, jedne drugima, na Zemlji bi, doista, nered nastao, - ali, Allah je dobar svim svjetovima.

252. To su Allahove pouke koje Mi tebi istinito kazujemo. a ti si, zaista, poslanik!

253. Neke od tih poslanika odlikovali smo više nego druge. S nekima od njih je Allah govorio, a neke je za više stepeni izdigao. A Isau, sinu Merjeminu, jasne smo dokaze dali i Džibrilom ga podržali. Da je Allah htio, ne bi se međusobno oni poslije njih ubijali, kad su im jasni dokazi već došli, ali oni su se razišli; neki od njih su vjerovali, a neki su poricali. A da je Allah htio, oni se ne bi međusobno ubijali, ali Allah radi ono što On želi.

254. O vjernici, udijelite dio od onoga čime vas Mi darujemo, prije nego što dođe Dan kada neće biti ni otkupa, ni prijateljstva, ni posredništva! – A nevjernici sami sebi čine nepravdu.

255. Allah je – nema boga osim Njega - Živi i Vječni! Ne obuzima Ga ni drijemež ni san! Njegovo je ono što je na nebesima i ono što je na Zemlji! Ko se može pred Njim zauzimati za nekoga bez dopuštenja Njegova?! On zna šta je bilo i prije njih i šta će biti poslije njih, a od onoga što On zna – drugi znaju samo onoliko koliko On želi. Moć Njegova obuhvata i nebesa i Zemlju i Njemu ne dojadi održavanje njihovo; On je Svevišnji, Veličanstveni!

256. U vjeru nije dozvoljeno silom nagoniti – pravi put se jasno razlikuje od zablude! Onaj ko ne vjeruje u šejtana, a vjeruje u Allaha – drži se za najčvršću vezu, koja se neće prekinuti. – A Allah sve čuje i zna.

257. Allah je zaštitnik onih koji vjeruju i On ih izvodi iz tmina na svjetlo, a onima koji ne vjeruju – zaštitnici su šejtani i oni ih odvođe sa svjetla na tmine; oni će biti stanovnici džehennema, oni će u njemu vječno ostati.

258. Zar nisi čuo za onoga koji se sa Ibrahimom o njegovu Gospodaru prepirao, onda kada mu je Allah carstvo dao? Kad Ibrahim reče: "Gospodar moj je Onaj koji život i smrt daje", - on odgovori: "Ja dajem život i smrt!" – "Allah čini da Sunce izlazi sa istoka" – reče Ibrahim -, "pa učini ti da grane sa zapada!" I nevjernik se zbuni. – A Allah silnicima neće ukazati na pravi put.

259. Ili za onoga koji je prolazeći pored jednog do temelja porušenog grada, povikao: "Kako će Allah oživjeti ove što su pomrli?" I Allah učini te on umre i tako ostade stotinu godina, a onda ga oživje i zapita: "Koliko si ostao?" – "Dan ili dio dana" – odgovori. "Ne", reče On -, "ostao si stotinu godina. Pogledaj jelo svoje i piće svoje, - nije se pokvarilo; a pogledaj i magarca svoga – da te učinim dokazom ljudima -, a pogledaj i kosti, - vidi kako ih sastavljamo, a onda ih mesom oblažemo." I kad njemu bi jasno, on povika: "Ja znam da Allah sve može!"

260. A kada Ibrahim reče: "Gospodaru moj, pokaži mi kako mrtve oživljuješ!" – On reče: "Zar ne vjeruješ?" – "Vjerujem" – odgovori on -, "ali bih da mi se srce smiri." – "Uzmi četiri ptice" – reče On – "i isjeci ih, pa pojedine komade njihove stavi na razne brežuljke, zatim ih pozovi, brzo će ti doći. Znaj da je Allah silan i mudar"

261. Oni koji imanja svoja troše na Allahovom putu liče na onoga koji posije zrno iz kojeg nikne sedam klasova i u svakom klasu po stotinu zrna. – A Allah će onome kome hoće dati i više; Allah je neizmjereno dobar i sve zna.

262. One koji troše imetke svoje na Allahovu putu, a onda ono što potroše ne poprate prigovaranjem i uvredama, čeka nagrada u Gospodara njihova, - ničega se oni neće bojati i ni za čim oni neće tugovati.

263. Lijepa riječi izvinjenje vrijedniji su od milostinje koju prati vrijeđanje. – A Allah nije ni o kome ovisan i blag je.

264. O vjernici, ne kvarite svoju milostinju prigovaranjem i uvredama, kao što to čine oni koji troše imetak svoj da bi se ljudima pokazali, a ne vjeruju ni u Allah ni u onaj svijet; oni su slični litici sa oskudnom zemljom kada se na nju sruči pljusak, pa je ogoli; oni neće dobiti nikakvu nagradu za ono što su uradili. – A onima koji neće da vjeruju Allah neće ukazati na pravi put.

265. Oni koji troše imetke svoje u želji da steknu naklonost Allahovu i da im to postane navika – liče vrtu na visoravni na koji se izliva obilna kiša, pa daje dvostruk plod; ako ne bude kiše obilne, bude kiše-rosulje. A Allah dobro vidi ono što vi radite.

266. Kome bi od vas bilo drago da posjeduje bašču punu palmi i vinove loze kroz koju teku rijeke i u kojoj ima svakojakih plodova, a da je ostario i da ima nekaku djecu, a da onda naiđe vatrena oluja preko nje i ona izgori? – Tako vam Allah objašnjava dokaze da biste razmislili.

267. O vjernici, udjeljujte od lijepih stvari koje stičete i od onoga što vam Mi iz zemlje dajemo, ne izdvajajte ono što ne vrijedi da biste to udijelili – kada ni vi sami ne biste to primili, osim zatvorenih očiju. I znajte da Allah nije ni o kome ovisan i da je hvale dostojan.

268. Šejtan vas plaši neimaštinom i navraća vas da budete škrti, a Allah vam obećava oprost i nagradu Svoju; Allah je neizmjereno dobar i zna sve,

269. On daruje znanje onome kome On hoće, a onaj kome je znanje darovano – darovan je blagom neizmjernim. A shvatiti mogu samo oni koji su razumom obdareni.

270. Za sve što potrošite i što zavjetujete – Allah, sigurno, za to zna! – A nevaljalima neće niko moći pomoći.

271. Lijepo je kada javno dajete milostinju, ali je za vas bolje da je dajete siromasima kad niko ne vidi, i On će preći preko nekih vaših rdavih postupaka. – A Allah dobro zna ono što radite.

272. Ti nisi dužan da ih na pravi put izvedeš, Allah izvodi na pravi put onoga koga On hoće. Imetak koji udijelite drugima u vašu je korist, ono što udijelite drugima neka bude samo Allahu za ljubav – a ono što od imetka udijelite drugima nadoknadiće vam se potpuno, neće vam biti učinjeno krivo –

273. i to siromasima koji, zauzeti na Allahovom putu, nemaju vremena da zarađuju pa onaj koji nije u to upućen misli da su, zbog skromnosti, imućni; poznaćeš ih po izgledu njihovu, oni proseći ne dodijavaju ljudima. – A ono što od imetka drugima date – Allah, sigurno, za to zna.

274. Oni koji udjeljuju imanja svoja i noću i danju, tajno i javno, dobiće nagradu od Gospodara svoga; i ničega se oni neće bojati i ni za čim oni neće tugovati.

275. Oni koji se kamatom bave dići će se kao što će se dići onaj koga je dodirom šejtan izbezumio, zato što su govorili: "Kamata je isto što i trgovina." A Allah je dozvolio trgovinu, a zabranio kamatu. Onome do koga dopre pouka Gospodara njegova – pa se okani, njegovo je ono što je prije stekao, njegov slučaj će Allah rješavati; a oni koji to opet učine – biće stanovnici džehennema, u njemu će vječno ostati.

276. Allah uništava kamatu, a unapređuje milosrđa. Allah ne voli nijednog nevjernika, grešnika.

277. One koje vjeruju i čine dobra djela i molitvu obavljaju i zekat daju čeka nagrada kod Gospodara njihova; i ničega se oni neće bojati i ni za čim oni neće tugovati.

278. O vjernici, bojte se Allaha i od ostatka kamate odustanite, ako ste pravi vjernici.

279. Ako ne učinite, eto vam onda, nek znate, - rata od Allaha i Poslanika Njegova! A ako se pokajete, ostaće vam glavnice imetaka vaših, nećete nikoga oštetiti, niti ćete oštećeni biti.

280. A oko je u nevolji, onda pričekajte dok bude imao; a još vam je bolje, nek znate, da dug poklonite.

281. I bojte se Dana kada ćete se svi Allahu vratiti, kada će se svakome ono što je zaslužio isplatiti, - nikome krivo neće učinjeno biti.

282. O vjernici, zapišite kada jedan od drugog pozajmljujete do određenog roka. I neka jedan pisar između vas to vjerno napiše i neka se pisar ne uzdržava da napiše, ta Allah ga je poučio; neka on piše, a dužnik neka mu u pero kazuje i neka se boji Allaha, Gospodara svoga, i neka ne umanji ništa od toga. A ako je dužnik rasipnik ili slab, ili ako nije u stanju da u pero kazuje, onda neka kazuje njegov staratelj, i to vjerno. I navedite dva svjedoka, dva muškarca vaša, a ako nema dvojice muškaraca, onda jednog muškarca i dvije žene, koje prihvatate kao svjedoke; ako jedna od njih dvije zaboravi, neka je druga podsjeti. Svjedoci treba na svaki poziv da se odazovu. I neka vam ne bude mrsko da ga utanačite pismeno, bio mali ili veliki, s naznakom roka vraćanja. To vam je kod Allaha ispravnije i prilikom svjedočenja jače, i da ne sumnjate – bolje; ali, ako je riječ o robu koju iz ruke u ruku obrćete, onda nećete zgriješiti ako to ne zapišete. Navedite svjedoke i kada kupoprodajne ugovore zaključujete i neka ne bude oštećen ni pisar, ni svjedok. A ako to učinite, onda ste zgriješili. I bojte se Allaha, - Allah vas uči, i Allah sve zna.

283. Ako ste na putu, a ne nađete pisara, onda uzmite zalog. A ako jedan kod drugog nešto pohranite, neka onaj opravda ukazano mu povjerenje i neka se boji Allaha, Gospodara svoga. I ne uskratite svjedočenje; ko ga uskrati, srce njegovo će biti grešno, a Allah dobro zna ono što radite.

284. Allahovo je sve što je na nebesima i što je na Zemlji! Pokazivali vi ono što je u dušama vašim ili to krili Allah će vas za to pitati; oprostiće onome kome On hoće, a kazniće onoga koga On hoće – Allah je kadar sve.

285. Poslanik vjeruje u ono što mu se objavljuje od Gospodara njegova, i vjernici – svaki vjeruje u Allaha, i meleke Njegove, i knjige Njegove, i poslanike Njegove: "Mi ne izdvajamo

nijednog od poslanika Njegovih." I oni govore: "Čujemo i pokoravamo se; oprosti nam, Gospodaru naš; tebi ćemo se vratiti."

286. Allah nikoga ne opterećuje preko mogućnosti njegovih: u njegovu korist je dobro koje učini, a na njegovu štetu zlo koje uradi. Gospodaru naš, na kazni nas ako zaboravimo ili što nehotice učinimo! Gospodaru naš, ne tovari na nas breme kao što si ga tovario na one prije nas! Gospodaru naš, ne stavljaš nam u dužnost ono što ne možemo podnijeti, pobriši grijehе naše i oprosti nam, i smiluj se na nas. Ti si Gospodar naš pa nam pomozí protiv naroda koji ne vjeruje!

SURA 3

Imranova porodica – Ali-'Imran

Medina – 200 ajeta

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog

1. Elif–lam–mim

2. Allah je – nema boga osim Njega - Živi i Vječni!

3. On tebi objavljuje Knjigu, pravu istinu, koja prethodne potvrđuje, a Tevrat i Indžil objavio je

4. još prije, kao putokaz ljudima, a objavio je i ostale koje rastavljaju istinu od neistine. One koji u Allahove riječi ne vjeruju čeka teška patnja; - a Allaha je silan i stog.

5. Allahu ništa nije tajna ni na Zemlji ni na nebu!

6. On vas oblikuje u matericama kako On hoće; nema boga osim Njega, Silnog i Mudrog!

7. On tebi objavljuje Knjigu, u njoj su ajeti jasni, oni su glavnina Knjige, a drugi su manje jasni. Oni čija su srca pokvarena - željni smutnje i svog tumačenja – slijede one što su manje jasni. a tumačenje njihovo zna samo Allah. Oni koji su dobro u nauku upućeni govore: "Mi vjerujemo u njih, sve je od Gospodara našeg!" – A samo razumom obdareni shvaćaju.

8. "Gospodaru naš, ne dopusti srcima našim da skrenu, kada si nam već na pravi put ukazao, i daruj nam Svoju milost; Ti si, uistinu, Onaj koji mnogo daruje!

9. Gospodaru naš, Ti ćeš sakupiti sve ljude na Dan u koji nema nikakve sumnje." – Allah će, zaista, održati obećanje.

10. One koji ne vjeruju – od Allahove kazne neće nimalo odbraniti ni imeci njihovi, ni djeca njihova, i oni će biti gorivo za vatru,

11. biće im kao faraonovim ljudima i onima prije njih: oni su dokaze Naše smatrali lažnim, pa ih je Allah zbog grijehova njihovih uništio. – A Allah kažnjava vrlo oštro.

12. Reci onima koji neće da vjeruju: "Bićete pobijedeni i u džehennemu okupljeni, a on je grozno boravište!"

13. Imate pouku u dvjema vojskama koje su se sukobile: jednoj, koja se borila na Allahovu putu, i drugoj, nevjerničkoj, kojoj se činilo da pred sobom ima dva puta više protivnika. A Allah Svojom pomoći čini moćnim onoga koga On hoće. To je, zaista, dalekovidna pouka.

14. Ljudima se čini da je lijepo samo ono za čim žude: žene, sinovi, gomile zlata i srebra, divni konji, stoka i usjevi. To su blagodati u životu na ovom svijetu; a najljepše mjesto povratka je u Allaha.

15. Reci: "Hoćete li da vam kažem šta je bolje od toga? Oni koji se budu Allaha bojali i grijeha klonili imaće u Gospodara svoga džennetske bašče, kroz koje će rijeke teći, u njima će vječno boraviti, i čiste žene, i Allahovu naklonost" – a Allah dobro poznaje robove Svoje, -

16. oni koji budu govorili: 'Gospodaru naš, mi, zaista, vjerujemo; zato nam oprosti grijehе naše i sačuvaj nas patnje u ognju!';

17. oni koju budu strpljivi, i istinoljubivi, i Allahu poslušni, i oni koji budu milostinju udjeljivali, i koji se budu u posljednjim časovima noći za oprost molili."

18. Allah svjedoči da nema drugog boga osim Njega, - a i meleki i učeni -, i da On postupa pravedno. – Nema boga osim Njega, Silnog i Mudrog!

19. Allahu je prava vjera jedino – islam. a podvojili su se oni kojima je data Knjiga baš onda kada im je došlo saznanje, i to iz međusobne zavisnosti. A sa onima koji u Allahove riječi ne budu vjerovali Allah će brzo obračunati.
20. Ako se oni budu prepirali s tobom, reci: "Ja se samo Allahu pokoravam, a i oni koji me slijede." I reci onima kojima je data Knjiga i neukima: "Primitite islam!" Ako prime islam, onda su na pravom putu. A ako odbiju, tvoje je jedino da pozivaš. – A Allah dobro vidi robove Svoje.
21. Onima koji ne vjeruju u Allahove dokaze i koji su vjerovjesnike, ni krive ni dužne, ubijali, a ubijaju i ljude koji traže da se postupa pravedno, navijesti bolnu patnju.
22. To su oni čija djela ne vrijede ni na ovom ni na onom svijetu; i niko im neće priteći u pomoć.
23. Zar ne vidiš kako neki od njih kojima je dat dio Knjige odbijaju, kad budu pozvani, da im sudi Allahova Knjiga – a oni ionako glave okreću –
24. zato što govore: "Vatra nas neće pržiti već samo nekoliko dana", - a laži koje izmišljaju u vjerovanju njihovom obmanjuju ih.
25. A šta će biti onoga Dana, u koji nema nikakve sumnje, kada ih sakupimo i kada svako dobije ono što je zaslužio, kada im neće biti učinjeno nažao?
26. Reci: "O Allahu, koji svu vlast imaš, Ti vlast onome kome hoćeš daješ, a oduzimaš je od onoga od koga hoćeš.; Ti onoga koga hoćeš uzvisuješ, a onoga koga hoćeš unizuješ; u Tvojim ruci je svako dobro, Ti, uistinu, sve možeš!
27. Ti uvodiš noć u dan, i uvodiš dan u noć; Ti od neživog stvaraš živo, i od živog neživo; Ti opskrbljuješ koga hoćeš, bez računa."
28. Neka vjernici ne uzimaju za prijatelje nevjernike kad ima vjernika; a onoga ko to čini - Allah neće štiti. To učinite jedino da biste se od njih sačuvali. Allah vas podsjeća na Sebe i Allahu se vraća sve!
29. Reci: "Skrivali vi ono što je u srcima vašim ili to javno pokazivali, Allah to zna. On zna sve što je na nebesima i što je na Zemlji, - Allah je svemoćan.
30. Onoga dana kada svaki čovjek pred sobom nađe dobro djelo koje je uradio i rđavo djelo koje je učinio – poželjeće da se između njih i njega nalazi udaljenost velika. A Allah vas na Sebe podsjeća i Allah je milostiv prema Svojim robovima.
31. Reci: "Ako Allaha volite, mene slijedite, i vas će Allah voljeti i grijehе vam oprostiti!" – a Allah prašta i samilostan je.
32. Reci: "Pokoravajte se Allahu i Poslaniku!" A ako oni glave okrenu – pa, Allah, zaista, ne voli nevjernike.
33. Allah je odabrao Adema, i Nuha, i Ibrahimovu porodicu, i Imranovu porodicu nad ostalim svijetom –
34. sve porod jedan do drugog -, a Allah sve čuje i sve zna.
35. Kada Imranova žena reče: "Gospodaru moj, ovo što je u truhu mome je zavjetujem samo na službu Tebi, pa primi od mene, jer Ti, zaista, sve čuješ i znaš!"
36. poslije ona, kada je rodila, reče: "Gospodaru moj, rodila sam žensko", - a Allah dobro zna šta je rodila -, "a žensko nije kao muško; nadjela sam joj ime Merjema, i ja nju i porod njezin stavljam pod Tvoje okrilje od prokletog šejtana."
37. I Gospodar njezin primi je lijepo i učini da uzraste lijepo, i da se o njoj brine Zekerijja. Kad god bi joj Zekerijja u hram ušao, kod nje bi hrane našao. "Odakle ti ovo, o Merjema?" – on bi upitao, a ona bi odgovorila: "Od Allaha, Allah onoga koga hoće opskrbljuje bez muke."
38. Tu Zekerijja zamoli Gospodara svoga: "Gospodaru moj," – reče – "podari mi od Sebe čestita potomka, jer se Ti, uistinu, molbi odazivaš!"
39. I dok se on u hramu stojeći molio, meleki ga zovnuše: "Allah ti javlja radosnu vijest: rodit će ti se Jahja, koji će u Allahovu knjigu vjerovati, i koji će prvak biti, i čedan, i vjerovjesnik, potomak onih dobrih."
40. "Gospodaru moj," – reče – "kako će imati sina kada me starost ophrvla, a i žena mi je nerotkinja?" – "Eto tako", - reče On -, "Allah čini što On hoće".

41. "Gospodaru moj," – zamoli on – "daj mi neki znak!" – "Znak će biti" – reče – što tri dana s ljudima nećeš moći govoriti, osim znakovima. I često spominji Gospodara svoga i hvali Ga krajem dana i izjutra!"
42. I kada meleki rekoše: "O Merjema, tebe je Allah odabrao i čistom stvorio, i boljom od svih žena na svijetu učinio.
43. O Merjema, budi poslušna svome Gospodaru i licem na tle padaj i sa onima koji molitvu obavljaju i ti obavljaj!"
44. To su nepoznate vijesti koje ti objavljujemo. Ti nisi bio među njima kada su pera svoja od trske pobacali da bi vidjeli koji će se od njih o Merjemi brinuti, i ti nisi bio među njima kad su se prepirali.
45. A kada meleki rekoše: "O Merjema, Allah ti javlja radosnu vijest, od Njega Riječ: ime će mu biti Mesih, Isa, sin Merjemin, biće viđen i na ovom i na onom svijetu i jedan od Allahu bliskih;
46. on će govoriti ljudima još u kolijevci, a i kao odrastao, i biće čestit",-
47. ona reče: "Gospodaru moj, kako ću imati dijete kada me nijedan muškarac nije dodirnuo?" – "Eto tako", - reče -, "Allah stvara što On hoće. Kada nešto odluči, On samo za to rekne: 'Budi!' – i ono bude."
48. I poučiće ga pismu i mudrosti, i Tevratu i Indžilu,
49. i poslati kao poslanika sinovima Israilovim: "Donosim vam dokaz od Gospodara vašeg: napraviću vam od ilovače nešto poput ptice i puhnuću u nju, i biće, voljom Allahovom, prava ptica. I iscijeliću slijepa od rođenja, i gubava, i oživljavaću mrtve, voljom Allahovom, i kazivaću vam šta jedete i šta u domovima gomilate; to će, uistinu, biti dokaz za vas, ako pravi vjernici budete;
50. i da potvrdim istinitost Tevrata, objavljenog prije mene, i da vam dopustim nešto što vam je bilo zabranjeno. I donosim vam dokaz od Gospodara vašeg, - zato se Allaha bojte i mene slušajte -,
51. Allah je doista i moj i vaš Gospodar, pa se Njemu klanjajte; to je pravi put!"
52. A kada se Isa uvjerio da oni neće da vjeruju, uzviknuo je: "Koji će biti pomagači moji na Allahovom putu?" – "Mi", - rekoše učenici, - "mi ćemo biti pomagači Allahove vjere, a ti budi svjedok da smo mi poslušni Njemu.
53. Gospodaru naš, mi u ono što Ti objavljuješ vjerujemo i mi Poslanika slijedimo, zato nas upiši među vjernike!"
54. I nevjernici počеше smišljati spletke, ali ih je Allah otklonio, jer On to umije najbolje.
55. I kada Allah reče: "O Isa, dušu će ti uzeti i k Sebi te uzdignuti i spasiću te od nevjernika i učiniću da tvoji sljedbenici budu iznad nevjernika sve do Smaka svijeta. Meni ćete se, poslije, svi povratiti i Ja ću vam o onome u čemu se niste slagali presuditi:
56. one koji ne budu vjerovali na strašne muke ću udariti i na ovom i na onom svijetu i niko im neće moći pomoći."...
57. A onima koji budu vjerovali i dobra djela činili, On će njima punu nagradu dati. – Allah ne voli nasilnike.
58. Ovo što ti kazujemo jesu ajeti i Kur'an mudri.
59. Isaov slučaj je u Allaha isti kao i slučaj Ademov: od zemlje ga je stvorio, a zatim rekao: "Budi!" – i on bi.
60. Istina je od Gospodara tvoga, zato ne sumnjaj!
61. A onima koji se s tobom budu o njemu raspravljali, pošto si već pravu istinu saznao, ti reci: "Hodite, pozvaćemo sinove naše i sinove vaše, i žene naše i žene vaše, a doći ćemo i mi, pa ćemo se usrdno pomoliti i Allahovo prokletstvo na one koji neistinu govore prizvati!"
62. To je, zaista, kazivanje i nema boga osim Allaha! – a Allah je, doista, Silan i Mudar.
63. A ako oni glave okrenu – pa, Allah sigurno dobro zna smutljivce.
64. Reci: "O sljedbenici Knjige, dođite da se okupimo oko jedne riječi i nama i vama zajedničke: da se nikome osim Allahu ne klanjamo, da nikoga Njemu ravnim ne smatramo i

da jedni druge, pored Allaha, bogovima ne držimo!" Pa ako oni ne pristanu, vi recite: "Budite svjedoci da smo mi muslimani!"

65. O sljedbenici Knjige, zašto se o Ibrahimu prepirete, pa zar Tevrat i Indžil nisu objavljeni poslije njega? Zašto ne shvatite?

66. Vi raspravljate o onome o čemu nešto i znate, a zašto raspravljate o onome o čemu ništa ne znate? Allah zna, a vi ne znate!

67. Ibrahim nije bio ni Jevrej ni kršćanin, već pravi vjernik, vjerovao je u Boga jednoga, i nije bio idolopoklonik.

68. Ibrahimu su od ljudi najbliži od ljudi oni koji su ga slijedili, zatim ovaj vjerovjesnik i vjernici. – A Allah je zaštitnik vjernika.

69. Neki sljedbenici Knjige jedva bi dočekali da vas na stranputicu odvedu; međutim, oni samo sebe odvede, a da i ne slute.

70. O sljedbenici Knjige, zašto u Allahove dokaze ne vjerujete, a da su istina, dobro znate?

71. O sljedbenici Knjige, zašto istinu neistinom zamračujete i svjesno istinu krijete?

72. Neki sljedbenici Knjige govore: "Pokažite da i vi vjerujete u ono što se objavljuje vjernicima, i to na početku dana, a pri kraju dana to porecite ne bi li i oni svoju vjeru napustili.

73. I nemojte priznati nikom, osim istovjernicima vašim, da i nekom drugom može biti dato nešto slično onome što je vama dato, ili da će vas oni pred Gospodarom vašim pobijediti." – Reci: "Pravo uputstvo je jedino Allahovo uputstvo!" – Reci: "Blagodat je samo u Allahovoj ruci, On je daruje kome hoće." – A Allah je neizmjerljivo dobar i zna sve;

74. On Svojom milošću naročito daruje onoga koga hoće, - A Allahova blagodat je velika!

75. Ima sljedbenika Knjige koji će ti vratiti ako im povjeriš tovar blaga, a ima i onih koji ti neće vratiti ako im povjeriš samo jedan dinar, ako ga ne budeš stalno pratio. Tako je, jer oni govore: "Nama nije grijeh što učinimo neukima" – i o Allahu svjesno govore laži.

76. A jest! Samo onoga ko obavezu svoju ispuni i grijeha se kloni Allah voli.

77. Oni koji obavezu svoju prema Allahu i zakletve svoje zamjenjuju nečim što malo vrijedi – na onom svijetu nikakva dobra neće imati, Allah ih neće ni osloviti, niti će na njih, na Sudnjem danu, pažnju obratiti, niti će ih očistiti – njih bolna patnja čeka.

78. Neki od njih uvijaju jezike svoje čitajući Knjigu da biste vi pomislili da je to iz Knjige, a to nije iz Knjige, i govore: "To je od Allaha!" – a to nije od Allaha, i o Allahu svjesno govore laži.

79. Nezamislivo je da čovjek kome Allah da Knjigu i znanje i vjerovjesništvo – poslije rekne ljudima: "Klanjajte se meni, a ne Allahu!" – nego: "Budite Božji jer vi Knjigu znate i nju proučavate!"

80. On vam neće narediti da meleke i vjerovjesnike bogovima smatrate. Zar da vam naredi da budete nevjernici, nakon što ste postali muslimani?

81. Allah je od svakog vjerovjesnika kome je Knjigu objavio i znanje dao – obavezu uzeo: "Kad vam, poslije, dođe poslanik koji će potvrditi da je istina ono što imate, hoćete li mu sigurno povjerovati i sigurno ga pomagati? Da li pristajete i prihvatate da se na to Meni obavežete?" – Oni su odgovorili: "Pristajemo!" – "Budite, onda, svjedoci" – rekao bi On -, "a i Ja će s vama svjedočiti."

82. A oni koji i poslije toga glave okrenu, oni su doista nevjernici.

83. Zar pored Allahove žele drugu vjeru, a Njemu se, htjeli ili ne htjeli, pokoravaju i oni na nebesima i oni na Zemlji, i Njemu će se vratiti!

84. Reci: "Mi vjerujemo u Allaha i u ono što se objavljuje nama i u ono što je objavljeno Ibrahimu, i Ismailu, i Ishaku, i Jakubu, i unucima, i u ono što je dato Musau i Isau i vjerovjesnicima – od Gospodara njihova; mi nikakvu razliku među njima ne pravimo, i mi se samo Njemu iskreno klanjamo."

85. A onaj koji želi neku drugu vjeru osim islama, neće mu biti primljena, i on će na onom svijetu nastradati.

86. Allah neće ukazati na pravi put onim ljudima koji su postali nevjernici, nakon što su bili vjernici i tvrdili da je Poslanik istina, a pruženi su im i jasni dokazi! – Neće Allah ukazati na pravi put narodu koji sam sebi nepravdu čini.
87. Kazna im je – prokletstvo od Allaha i meleka i svih ljudi, nad svima njima, -
88. vječno će pod njim ostati i patnja im se neće olakšati niti će im se vremena dati;
89. ali onima koji se poslije toga pokaju i poprave, njima će Allah oprostiti i samilostan biti.
90. Onima koji postanu nevjernici, a bili su vjernici, i koji postanu još veći nevjernici, kajanje im se doista neće primiti, i oni su zbilja zalutali.
91. Ni od jednog nevjernika koji umre kao nevjernik doista se neće primiti kao otkup ni sve blago ovog svijeta. Njih čeka patnja bolna i njima niko neće pomoći.
92. Nećete zaslužiti nagradu sve dok ne udijelite dio od onoga što vam je najdraže; a bilo šta vi udijelili, Allah će, sigurno, za to znati.
93. Svaka hrana je bila dozvoljena sinovima Israilovim, osim one koju je Israil sam sebi zabranio prije nego što je Tevrat objavljen bio. Reci: "Donesite Tevrat pa ga čitajte, ako istinu govorite!"
94. A oni koji i poslije toga iznose laži o Allahu, oni su doista nasilnici.
95. Reci: "Allah govori istinu! Zato slijedite vjeru Ibrahimovu, pravog vjernika, koji nije bio od onih koji Allahu druge smatraju ravnim ."
96. Prvi hram sagrađen za ljude jeste onaj u Mekki, blagoslovljen je on i putokaz svjetovima.
97. U njemu su znamenja očevidna – mjesto na kojem je stajao Ibrahim. I onaj ko uđe u nj treba da bude bezbjedan. Hodočastiti Hram dužan je, Allaha radi, svaki onaj koji je u mogućnosti; a onaj koji neće da vjeruje – pa, zaista, Allah nije ovisan ni o kome.
98. Reci: "O sljedbenici Knjige, zašto u Allahove dokaze ne vjerujete kada je Allah svjedok svega što radite?"
99. Reci: "O sljedbenici Knjige, zašto onoga koji vjeruje – od Allahove vjere odvrćate, nastojeći da je krivom prikazete, a znate da je istina? A Allah motri na ono što radite!"
100. O vjernici, ako se budete pokoravali nekim od onih kojima je data Knjiga; oni će vas, nakon što ste prihvatili pravu vjeru, ponovo vratiti u nevjernike.
101. A kako možete nevjernici postati kada vam se kazuju Allahovi ajeti i kada je među vama Njegov Poslanik? A ko je čvrsto uz Allaha, taj je već upućen na pravi put.
102. O vjernici, bojte se Allaha onako kako se treba bojati i umirite samo kao muslimani!
103. Svi se čvrsto Allahova užeta držite i nikako se ne razjedinjujte! I sjetite se Allahove milosti prema vama kada ste bili jedni drugima neprijatelji, pa je On složio srca vaša i vi ste postali, milošću Njegovom, prijatelji; i bili ste na ivici vatrene jame, pa vas je On nje spasio. Tako vam Allah objašnjava Svoje dokaze, da biste na pravom putu istrajali.
104. I neka među vama bude onih koji će na dobro pozivati i tražiti da se čini dobro, a od zla odvrćati, - oni će šta žele postići.
105. I ne budite kao oni koji su se razjedinili i u mišljenju podvojili kada su im već jasni dokazi došli, - njih čeka patnja velika.
106. na Dan kada će neka lica pobijeliti, a neka pocrnjeti. Onima u kojih lica budu crna reći će se: "Zašto ste, pošto ste vjernici bili, nevjernici postali? Pa iskusite patnju zato što niste vjerovali!"
107. A onih u kojih lica budu bijela biće u Allahovoj milosti, u njoj će vječno ostati.
108. To su, eto, Allahovi dokazi; Mi ih tebi istinito kazujemo! A Allah ne želi da ikome nepravdu učini.
109. Allahovo je sve što je na nebesima i na Zemlji, i Allahu se sve vraća.
110. Vi ste narod najbolji od svih koji se ikada pojavio: tražite da se čine dobra djela, a od nevaljalih odvrćate, i u Allaha vjerujete. A kad bi sljedbenici Knjige ispravno vjerovali, bilo bi bolje za njih; ima ih i pravih vjernika, ali, većinom su nevjernici.
111. Oni vam ne mogu nauditi, mogu vas samo vrijeđati; ako vas napadnu, daće se u bijeg i poslije im pomoći neće biti.

112. Ma gdje se našli, biće poniženi, ako se ne stave pod Allahovu zaštitu i zaštitu muslimana, i zaslužiće Allahovu srdžbu i snaći će ih bijeda, zato što u Allahove dokaze ne vjeruju i što su, ni krive ni dužne, vjerovjesnike ubijali, i zato što protiv Boga ustaju i što u zlu svaku mjeru prekoračuju.

113. Ali, nisu svi oni isti. Ima ispravnih sljedbenika Knjige koji po svu noć Allahove ajete čitaju i mole se;

114. Oni u Allaha i u onaj svijet vjeruju i traže da se čine dobra djela, a od nevaljalih odvrću i jedva čekaju da učine dobročinstvo; oni su čestiti;

115. bilo kakvo dobro da urade, biće za nj nagrađeni. – A Allah dobro zna one koji se Njega boje.

116. One koji ne vjeruju neće odbraniti od Allaha ni bogatstva njihova ni djeca njihova; oni će stanovnici džehennema biti, u njemu će vječno ostati.

117. Ono što u životu na ovom svijetu udijele slično je usjevu onih koji su se prema sebi ogriješili, koji vjetar pun leda pogodi, i uništi ga. Ne čini njima Allah nepravdu, oni je sami sebi čine.

118. O vjernici, za prisne prijatelje uzimajte samo svoje, ostali vam samo propast žele: jedva čekaju da muka dopadnete, mržnja izbija iz njihovih usta, a još je gore ono što kriju njihova prsa. Mi vam iznosimo dokaze, ako pameti imate.

119. Vi njih volite, a oni vas ne vole, a vi vjerujete u sve Knjige. Kad vas sretnu, govore: "Vjerujemo!" – a čim se nađu nasamo, od srdžbe prema vama grizu vrhove prsta svojih. Reci: "Umrite od muke!" Allahu su, zaista, dobro poznate misli svačije.

120. Ako kakvo dobro dočekate, to ih ozlojedi, a zadesili vas kakva nevolja, obraduju joj se. I ako budete trpjeli i ono što vam se zabranjuje – izbjegavali, njihovo lukavstvo vam neće nimalo nauditi. Allah, zaista, dobro zna ono što oni rade.

121. A kada si ti poranio, i čeljad svoju ostavio da vjericima odrediš mjesta pred borbu, - a Allah sve čuje i zna -,

122. kada dva krila vaša gotovo nisu uzmakla, Allah ih je sačuvao. – Neka se zato vjernici samo u Allaha pouzdaju!

123. Allah vas je pomogao i na Bedru, kada ste bili malobrojni – zato se bojte Allaha, da biste bili zahvalni -,

124. kad si ti rekao vjericima: "Zar vam neće biti dovoljno da vam Gospodar vaš tri hiljade meleka u pomoć pošalje?"

125. Hoće! Ako budete izdržljivi i poslušni, i ako vas oni napadnu odmah, Gospodar vaš će vam poslati u pomoć pet hiljada meleka, sve obilježeni."

126. To je Allah učinio da vas obraduje i da time pouzdanje u srca vaša ulije, - a pobjeda dolazi samo od Allaha, Silnoga i Mudrog -,

127. da jednu skupinu nevjernika uništi ili da ih osramoti, te da se vrate razočarani.

128. Od tebe ne zavisi da li će On pokajanje njihovo primiti ili će ih na muke staviti, jer oni su zaista nasilnici.

129. A Allahovo je ono što je na nebesima i na Zemlji! On oprašta onome kome hoće, a na muke stavlja onoga koga hoće; - i, Allah prašta i samilostan je.

130. O vjernici, bezdušni zelenaši ne budite, i Allaha se bojte, jer ćete tako postići što želite,

131. i čuvajte se vatre za nevjernike pripremljene,

132. i pokoravajte se Allahu i Poslaniku da bi vam bila milost ukazana.

133. i nastojte da zaslužite oprost Gospodara svoga i džennet prostran kao nebesa i Zemlja, pripremljen za one koji se Allaha boje,

134. za one koji, i kad su u obilju i kad su u oskudici, udjeljuju, koji srdžbu savlađuju i ljudima praštaju – a Allah voli one koji dobra djela čine:

135. i za one koji se, kada grijeh počine ili kad se prema sebi ogriješe, Allaha sjete i oprost za grijehe svoje zamole – a ko će oprostiti grijehe ako ne Allah? – i koji svjesno u grijehu ne ustraju.

136. Njih čeka nagrada – oprost od Gospodara njihova i džennetske bašče kroz koje će rijeke teći, u kojima će vječno ostati, a divne li nagrade za one koji budu tako postupili!
137. Prije vas su mnogi narodi bili i nestali, zato putujte po svijetu i posmatrajte kako su završili oni koji su poslanike u laž ugonili."
138. To je objašnjenje svima ljudima i putokaz i pouka onima koji se Allaha boje.
139. I ne gubite hrabrost i ne žalostite se; vi ćete pobijediti ako budete pravi vjernici.
140. Ako vi dopadate rana, i drugi rana dopadaju. A u ovim danima Mi dajemo pobjedu sad jednima, a sad drugima, da bi Allah ukazao na one koji vjeruju i odabrao neke od vas kao šehide – a Allah ne voli nevjernike –
141. i da bi vjernike očistio, a nevjernike uništio.
142. Zar mislite da ćete ući u džennet, a da Allah ne ukaže na one od vas koji se bore i na one koji su izdržljivi?
143. A vi ste smrt priželjkivali prije nego što ste se s njom suočili, pa ste je, eto, očima svojim vidjeli.
144. Muhammed je samo poslanik, a i prije njega je bilo poslanika. Ako bi on umro ili ubijen bio, zar biste se stopama svojim vratili? Onaj ko se stopama svojim vrati neće Allahu nimalo nauditi, a Allah će zahvalne sigurno nagraditi.
145. Sve što je živo umire Allahovom voljom u času suđenom. Daćemo onome koji želi nagradu na ovome svijetu, a daćemo i onome koji želi nagradu na onom svijetu i sigurno ćemo zahvalne nagraditi.
146. A koliko je bilo vjerovjesnika uz koje su se mnogi iskreni vjernici borili, pa nisu klonuli zbog nevolja koje su ih na Allahovom putu snalazile, i nisu posustajali niti su se predavali – a Allah izdržljive voli –
147. i samo su govorili: "Gospodaru naš, oprost nam krivice naše i neumjerenost našu u postupcima našim, i učvrsti korake naše i pomozi nam protiv naroda koji ne vjeruje!"
148. I Allah im je dao nagradu na ovom svijetu, a na onom svijetu daće im nagradu veću nego su zaslužili, - a Allah voli one koji dobra djela čine.
149. O vjernici, ako se budete pokoravali onima koji ne vjeruju, vratiće vas stopama vašim i bićete izgubljeni, -
150. samo je Allah zaštitnik vaš i On je najbolji pomagač.
151. Mi ćemo uliti strah u srca onih koji neće da vjeruju zato što druge Allahu ravnim smatraju, o kojima On nije objavio ništa; džehennem će njihovo boravište postati, a grozno će prebivalište nevjernika biti.
152. Allah je ispunio obećanje Svoje kada ste neprijatelje voljom Njegovom, nemilice ubijali. Ali kada ste duhom klonuli i o svom položaju se raspravljati počeli, kada niste poslušali, a On vam je već bio ukazao na ono što vam je drago, - jedni od vas su željeli ovaj svijet, a drugi onaj svijet -, onda je On, da bi vas iskušao, učinio da uzmaknete ispred njih. I On vam je već oprostio, jer je Allah neizmjereno dobar prema vjericima!
153. Kada ste ono uzimali, ne obazirući se ni na koga, dok vas je Poslanik zvao iza vaših leđa, Allah vas je kaznio brigom na brigu; da ne biste tugovali za onim što vam je izmaklo, i nije vas zadesilo. – A Allah dobro zna ono što radite.
154. Zatim vam je, poslije nevolje, spokojstvo ulio, san je neke od vas uhvatio, a drugi su se brinuli samo o sebi, misleći o Allahu ono što nije istina, kao što pogani misle, i govoreći: "Gdje je pobjeda koja nam je obećana?" Reci: "O svemu odlučuje samo Allah!" Oni u sebi kriju ono što tebi ne pokazuju. "Da smo za bilo šta pitali", - govore oni -, "ne bismo ovdje izginuli." Reci: "I da ste u kućama svojim bili, opet bi oni kojima je suđeno da poginu na mjestu pogibije svoje izišli, da bi Allah ispitao ono što je u vašim grudima i da bi istražio ono što je u vašim srcima – a Allah zna svačije misli."
155. One među vama koji su uzmakli na dan kad su se dvije vojske sukobile uistinu je šejtan naveo da posrnu, zbog onoga što su prije učinili. A Allah im je već oprostio jer – Allah prašta i blag je.

156. O vjernici, ne budite kao nevjernici koji govore o braći svojoj kada odu na daleke pute ili kada boj biju: "Da su s nama ostali, ne bi umrli i ne bi poginuli" – da, Allah učini to jednom u srcima njihovim; i život i smrt Allahovo su djelo, On dobro vidi ono što radite.
157. A ako vi na Allahovom putu poginete ili umrete, oprost i milost Allahova su zaista bolji od onoga što oni gomilaju.
158. Bilo da umrete ili poginete, sigurno ćete se pred Allahom iskupiti.
159. samo Allahovom milošću, ti si blag prema njima; a da si osoran i grub, razbjegli bi se iz tvoje blizine. Zato im praštaj i moli da im bude oprošteno i dogovaraj se s njima. A kada se odlučiš, onda se pouzdaj u Allaha, jer Allah zaista voli one koji se uzdaju u Njega.
160. Ako vas Allah pomogne, niko vas neće moći pobijediti, a ako vas ostavi bez podrške, ko je taj ko vam, osim Njega, može pomoći? I samo u Allah neka se pouzdaju vjernici!
161. Nezamislivo je da Vjerovjesnik šta utaji! A onaj ko nešto utaji – donijeće na Sudnji dan to što je utajio i tada će se svakome u potpunosti dati ono što je zaslužio, nikome se nepravda neće učiniti.
162. Zar se onaj koji je Allahovu naklonost zaslužio može porediti s onim koji je Allahovu srdžbu navukao i čije će prebivalište biti džehennem? – A užasno je to boravište!
163. Oni su u Allaha - po stepenima. a Allah dobro vidi ono što oni rade.
164. Allah je vjernike milošću Svojom obasuo kad im je jednog između njih kao poslanika poslao, da im riječi Njegove kazuje, da ih očisti i da ih Knjizi i mudrosti nauči, jer su prije bili u očitoj zabludi.
165. Zar – kad vas je snašla nevolja koju ste vi njima dvostruko nanijeli, možete reći: "Otkud sad ovo?!" Reci: "To je od vas samih!" Allah, zaista, sve može.
166. Ono što vas je zadesilo onoga dana kada su se sukobile dvije vojske bilo je Allahovom voljom – da bi otkrio ko su pravi vjernici.
167. i da bi otkrio ko su licemjeri, oni koji su, kad im je rečeno: "Dođite, borite se na Allahovu putu ili se branite!" – odgovorili: "Da znamo da će pravog boja biti, sigurno bismo vas slijedili." Toga dana bili su bliže nevjerovanju nego vjerovanju, jer su ustima svojim govorili ono što nije bilo u srcima njihovim. – A Allah dobro zna ono što oni kriju.
168. Onima koji se nisu borili, a o braći svojoj govorili: "Da su nas poslušali, ne bi izginuli", reci "Pa vi smrt izbjegnute, ako istinu govorite!"
169. Nikako ne smatraj mrtvima one koji su na Allahovu putu izginuli! Ne, oni su živi i u obilju su kod Gospodara svoga,
170. radosni zbog onoga što im je Allah od dobrote Svoje dao i veseli zbog onih koji im se još nisu pridružili, za koje nikakva straha neće biti i koji ni za čim neće tugovati;
171. radovaće se Allahovoj nagradi i milosti i tome što Allah neće dopustiti da propadne nagrada onima koji su bili vjernici.
172. One koji su se Allahu i Poslaniku i nakon zadobijenih rana odazvali, one između njih, koji su dobro činili i bogobojazni bili - čeka velika nagrada;
173. one kojima je, kada su im ljudi rekli: "Neprijatelji se okupljaju zbog vas, treba da ih se pričuvate!" – to učvrstilo vjerovanje, pa su rekli: "Dovoljan je nama Allah i divan je On Gospodar!"
174. I oni su se povratili obasuti Allahovim blagodatima i obiljem, nikakvo ih zlo nije zadesilo i postigli su da Allah bude njima zadovoljan, - a Allah je neizmerno dobar.
175. To vas je samo šejtan plašio pristalicama svojim, i ne bojte ih se, a bojte se Mene, ako ste vjernici!
176. Neka te ne žaloste oni koji srljaju u nevjerstvo, oni nimalo neće Allahu nauditi; Allah ne želi da im da bilo kakvu nagradu na onom svijetu, i njih čeka patnja velika.
177. Oni koji su umjesto prave vjere nevjerovanje prihvatili neće Allahu nimalo nauditi; njih čeka patnja velika.
178. Neka nikako ne misle nevjernici da je dobro za njih to što im dajemo dug život. Mi im ga dajemo samo za to da što više ogreznu u grijehu; njih čeka sramna patnja.

179. Allah neće vjernike s licemjerima ostaviti, već će loše od dobrih odvojiti. Allah vama neće ono što je skriveno otkriti, već On za to odabere onoga koga hoće od poslanika Svojih; zato vjerujte u Allaha i poslanike Njegove; i ako budete vjerovali i Allaha se bojali, čeka vas nagrada velika.

180. Neka oni koji škrtare u onome što im Allah iz obilja Svoga daje nikako ne misle da je to dobro za njih; ne, to je zlo za njih. Na Sudnjem danu biće im o vratu obješeno ono čime su škrtarili, a Allah će nebesa i Zemlju naslijediti; Allah dobro zna ono što radite.

181. Allah je čuo riječi onih koji su rekli: "Allah je siromašan, a mi smo bogati!" Naredićemo Mi da se pribilježi ono što su oni rekli, kao i što su, ni krive ni dužne, vjerovjesnike ubijali, i reći ćemo: "Iskusite patnju u ognju

182. zbog djela ruku vaših!" – A Allah nije nepravedan prema robovima Svojim.

183. Jevrejima koji govore: "Bog nam je naredio da ne vjerujemo ni jednom poslaniku prije nego što prinese žrtvu koju će vatra progutati" – reci: "I prije mene su vam poslanici jasne dokaze donosili, a i taj o kome govorite, pa zašto ste ih, ako istinu govorite, ubijali?"

184. A ako i tebe budu lašcem smatrali – pa, i prije tebe su smatrani lašcima poslanici koji su jasne dokaze i listove i Knjigu svjetilju donosili.

185. Svako živo biće će smrt okusiti! I samo na Sudnjem danu dobićete u potpunosti plate vaše, i ko bude od vatre udaljen i u džennet uveden – taj je postigao šta je želio; a život na ovom svijetu je samo varljivo naslađivanje.

186. Vi ćete sigurno biti iskušavani u imecima vašim, i životima vašim, i slušaćete doista mnoge uvrede od onih kojima je data Knjiga prije vas, a i od mnogobožaca. I ako budete izdržali i Allaha se bojali, pa – tako treba da postupe oni koji su jakom voljom obdareni.

187. A kada je Allah uzeo obavezu od onih kojima je Knjiga data da će je sigurni ljudima objašnjavati da neće iz nje ništa kriti, oni su je, poslije, za leđa svoja bacili i nečim što malo vrijedi zamijenili; a kako je ružno to što su u zamjenu dobili!

188. Ne misli nikako da će oni koje veseli ono što rade i kojima je drago da budu pohvaljeni i za ono što nisu učinili – nikako ne misli da će se kazne spasiti; njih čeka teška patnja.

189. Samo Allahu pripada vlast na nebesima i na Zemlji i jedino je Allah kadar sve!

190. U stvaranju nebesa i Zemlje i u izmjeni noći i dana su, zaista, znamenja za razumom obdarene,

191. za one koje i stojeći i sjedeći i ležeći Allaha spominju i o stvaranju nebesa i Zemlje razmišljaju. "Gospodaru naš, Ti nisi ovo uzalud stvorio; hvaljen Ti budi i sačuvaj nas patnje u vatri!

192. Gospodaru naš, onoga koga Ti budeš u vatru ubacio Ti si već osramotio, a nevjernicima neće niko u pomoć priteći.

193. Gospodaru naš, mi smo čuli glasnika koji poziva u vjeru; 'Vjerujte u Gospodara vašeg!' – i mi smo mu se odazvali. Gospodaru naš, oprostite nam grijeha naše i pređi preko rdavih postupaka naših, i učini da poslije smrti budemo s onima dobrima.

194. Gospodaru naš, podaj nam ono što si nam obećao po poslanicima Svojim i na Sudnjem danu nas ne osramoti! Ti ćeš, doista, Svoje obećanje ispuniti!"

195. I Gospodar njihov im se odaziva: "Nijednom trudbeniku između vas trud njegov neću poništiti, ni muškarcu ni ženi – vi ste jedni od drugih. Onima koji se iseše i koji budu iz zavičaja svoga prognani i koji budu na putu Mome mučeni i koji se budu borili i poginuli, sigurno ću preko rdavih djela njihovih preći i sigurno ću ih u džennetske bašče, kroz koje će rijeke teći, uvesti; nagrada će to od Allaha biti. – A u Allaha je nagrada najljepša".

196. Neka te nikako ne obmanjuje to što oni koji ne vjeruju po raznim zemljama putuju:

197. kratko uživanje, a poslije – džehennem će biti mjesto gdje će boraviti, a užasno je to prebivalište!

198. a one koji se Gospodara svoga boje čekaju džennetske bašče kroz koje će rijeke teći, u kojima će vječno ostati, - takav će biti Allahov doček. A ono što ima u Allaha bolje je za one koji budu dobri.

